

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD - WIDE DAILY

2ND CLASS MAIL
June 26, 1986

Vol. LXXXVI Kaina 50 ct.

TREČIADENIS - WEDNESDAY, BIRŽELIS - JUNE 26, 1986

Nr. 124

Prez. A. Brazauskas atvyko į JAV

Niujorkas, birželio 24 d. — Pirmadienį prasidėjo oficialūs prezidento Algirdo Brazauskio vizito į Jungtines Amerikos Valstijas susitikimai. Kaip praneša Lietuvos Misija Jungtinėse Tautose, A. Brazauskas susitiko su Lietuvos verslininkų delegacija, atvykusia į Niujorką, ir aptarė jų bendrą veiklą su Amerikos verslo partneriais, atstovaujantiems bendradarbiavimo galimybes ir perspektyvas.

Lietuvos prezidentas taip pat susitiko su Amerikos Žydų Komiteto Vykdančiuoju direktoriumi David A. Harris. Direktorių pažymėjo, kad po prezidento vizito į Izraelį žymiai pagerėjo Lietuvos santykiai su šia šalimi, o taip pat su žydų bendruomenėmis kitose šalyse. Kalbant apie asmenis, kuriems pateikti kaltinimai dėl dalyvavimo žydų genocide, prezidentas pasakė, kad bus veikiamas, vadovaujantis tarptautinėmis konvencijomis, kurias ratifikavo Lietuva, ir Lietuvos įstatymais.

Prezidentas Brazauskas susitiko su vieno įtakingiausių laikraščių pasaulyje „The New York Times“ redakcine taryba. Pokalbyje laikraščio vadovai domėjosi ekonominėmis reformomis Lietuvoje, pozicija dėl saugumo problemų, santykiais su Rusija ir kitais kaimynais. Prezidentas papasakojo apie reformos eigą Lietuvoje, integraciją į Europos ir transatlantines struktūras, pabrėždamas, kad tai didina Baltijos jūros regiono ir visos Europos saugumą.

Kartu su Latvijos prezidentu Guntis Ulmani ir Estijos prezidentu Lennart Meri, A. Brazauskas susitiko su Respublikų partijos kandidatu į JAV prezidentus Bob Dole. Prezidentas Brazauskas pabrėžė, kad šiame šimtmetyje Lietuva tik ketvirtį amžiaus gyveno nepriklausoma, todėl visiškai suprantama, kad kartu su kitomis Baltijos šalimis Lietuva ieško saugumo garantijų ir kaip realią priemonę tokioms garantijoms pasiekti mato NATO. Tai nėra iššūkis Rusijai ir kitoms valstybėms, kurios irgi

turėtų būti įtrauktos į naujos saugumo sistemos Europoje formavimą. Baltijos valstybių prezidentai išreiškė įsitikinimą, kad prezidento rinkimuose Rusijoje laimės demokratinės jėgos, ir pabrėžė, kad jų požiūris į Rusiją sutampa su JAV ir kitų valstybių pozicija.

Bob Dole pasakė, kad jis jau yra pabrėžęs, kad NATO išplėtimo procesas turės keletą etapų, ir kad jis turi apimti ir Baltijos šalis. Reikia manyti, kad tas procesas neturėtų neigiamos įtakos Rusijai ir nesulpninti joje jėgų, pasisakantių už demokratiją ir ekonomines reformas. Jis pasakė, kad sutinka su Baltijos prezidentų mintimis, išsakytomis susitikimo metu. Prezidentai aukštai vertino B. Dole iniciatyvą JAV Senate NATO išplėtimo klausimu.

Į susitikimą, trukusį vieną valandą Sheraton viešbutyje, buvo sutrauktos didelės apsaugos pajėgos. Susitikimo pradžioje dalyvavo daug žurnalistų, uždavusių klausimus tiek Bob Dole'ui, tiek ir Baltijos valstybių prezidentams. Numatoma, kad Seimo konservatorių frakcijos narys Vidmantas Žiemelis teigia, kad savo kadenciją baigianti šalies valdžia mėgina įsitvirtinti teisėsaugos įstaigose. Jis priminė, kad generalinis prokuroras ir valstybės kontrolierius yra paskirti septynerių metų kadencijai.

A. Brazauskas kalbėjo per „Amerikos balsą“

Vašingtonas, birželio 24 d. (AGEP) — Sekmadienį atskridęs į Niujorką, Lietuvos prezidentas Algirdas Brazauskas pasidžiaugė, kad ruošiantis šiam vizitui į JAV, pavyko parengti didesnę programą ir pabrėžė tikį, jog numatyti susitikimai bus naudingi.

„Tikiuosi, kad vizitas bus labai naudingas, Baltijos valstybės siekiant pagrindinio tikslo — užtikrinti valstybių saugumą ilgiam laikams“, pabrėžė Lietuvos vadovas pokalbyje per „Amerikos balsą“ radiją.

Prezidentas pasirašė Vyriausybės vertybinių popierių emisijos įstatymą

Vilnius, birželio 21 d. (Elta) — Lietuvos prezidentas Algirdas Brazauskas penktadienį pasirašė Vyriausybės vertybinių popierių emisijos bankams atstatyti įstatymą, kuris įsigaliojo nuo jo paskelbimo „Valstybės žiniose“ dienos — birželio 21-osios.

Ketvirtadienį valstybės vadovas gavo įstatymo tekstą ir nusprendė nedelsdamas jį pasirašyti. Penktadienį A. Brazauskas išvyko į ilgesnę kelionę į Italiją ir JAV. Iš kelionės prezidentas sugrįžė birželio 28 dieną.

Birželio 19 d. Tėvynės Sąjungos (Lietuvos Konservatorių) partijos vadovai laišku kreipėsi į prezidentą, prašydami, kad jis nepasirašytų šio įstatymo. Pasak jų, išgrobty bankų nuostoliams padengti skiriama per pusantro milijardų litų, kurie atimami iš visų valstybės gyventojų, taip pat iš dar kartą apgaunamų indėlininkų. „Todėl šis įstatymas žlugdys Lietuvos

biudžetą toli į priekį“, sakoma laiške.

Prezidentas prašomas „nengti savo parašą nusikaltimų ir neatsakomybės“. Laišką pasirašė Vytautas Landsbergis ir Gediminas Vagnorius.

Konservatoriai neatmeta galimybės, kad jie kreipėsi į Konstitucinį Teismą, prašydami įvertinti, ar Vyriausybės vertybinių popierių emisijos bankams restruktūrizuoti įstatymas atitinka Konstituciją.

Konservatorių frakcijos Seime pirmininkas Andrius Kubilius Eltos korespondentui sakė, kad jo vadovaujama frakcija dar nesvarstė, kaip ji elgsis, kai prezidentas pasirašys įstatymą ir jis bus paskelbtas. „Tačiau neatmetama galimybė, jog mes kreipimsi į Konstitucinį Teismą, nes kai kurie įstatymo straipsniai akivaizdžiai prieštarauja Pagrindiniam šalies įstatymui“, sakė A. Kubilius.



Birželio 4 d. į Kauną atvykusią Kinijos Liaudies Respublikos delegaciją prie rotušės pasitiko būrelis piketuotojų su plakatais, kuriuose buvo reikalaujama laisvės Tibetui ir kad būtų nutrauktas genocidas šioje šalyje. Nuaidėjo ir vienas kitas šūkis: „Kinai lauk iš Tibeto“, „Grįžkit į namus“, „Mums nereikalingos nei jūsų prekės, nei pasiūlymai“. Kinijos vicepremjero Li Lan'ing vadovaujama delegacija į Lietuvą atvyko su gražiais pažadais: Klaipėdai padovanoti du autobusus, o Vilniui — telefono stotį. Kaunui dovanų nežadėta. Bet Vilniuje pasirašytas susitarimas dėl dvigubo prekių apmokestinimo išvengimo. Klaipėdoje Kinija žvalgėsi galimybių per šį uostą išeiti į Europos Sąjungos rinkas.

Nuotr. E. Katino „Kauno dienoje“

Pasitraukianti valdžia mėgina įsitvirtinti keičiamais įstatymais

Vilnius, birželio 24 d. (AGEP) — Seimo konservatorių frakcijos narys Vidmantas Žiemelis teigia, kad savo kadenciją baigianti šalies valdžia mėgina įsitvirtinti teisėsaugos įstaigose. Jis priminė, kad generalinis prokuroras ir valstybės kontrolierius yra paskirti septynerių metų kadencijai.

Spaudos konferencijoje antradienį Seimo narys sakė, kad priėmus Aukščiausiojo Teismo statuto pakeitimus bei teismų santvarkos įstatymų papildymus, visų lygių teismų pirmininkai skiriami tam tikram laikotarpiui, nors iki šiol tai nebuvo numatyta.

Dabar apylinkių teismų pirmininkai ir jų pavaduotojai skiriami 5 metams, apygardų — 7, apeliacinio teismo pirmininkas ir skyrių pirmininkai skiriami 8 metams. Tačiau siekiama, kad ir policija liktų nepajudinama, sakė V. Žiemelis. Todėl, pasak jo, buvo sudaryta darbo grupė

policijos įstatymo pakeitimui parengti.

„Ne be prezidento pritarimo“, mano Seimo narys, paruoštos policijos įstatymo pataisos, kad policijos departamentui vadovauja generalinis komisaras, kurį septyneriems metams skiria ir atleidžia prezidentas Seimo pritarimu. Jo pavaduotojas, kriminalinės policijos, pasienio policijos, savivaldybių policijos vyriausiasis komisaras skiria ir atleidžia prezidentas generalinio komisaro teikimu. Administracinės teritorinės bei pasienio policijos įstaigų vadovus skiria policijos generalinis komisaras.

Jei šis projektas bus priimtas, „policijos struktūra bus nepajudinama be prezidento valios“, pažymėjo V. Žiemelis. Pasak jo, tai daroma „bijantis, kad nebūtų išaiškinti per šią kadenciją padaryti nusikaltimai“.

Jis teigė turįs operatyvinius duomenis ir schemas apie kyšininkavimą pasienio tarnyboje, muitinėje ir kitose įstaigose. „Kontrabanda užsiimantys asmenys turi savus pareigūnus prokuratūrose, teismuose, vidaus reikalų sistemoje“, teigė V. Žiemelis. Jo tvirtinimu, nusikaltėlių organizacijos šiems pareigūnams moka net mėnesinius atlyginimus, kurių dydis priklauso nuo pareigūnų rango.

Konservatorių frakcijos seniūnas Andrius Kubilius toje pačioje spaudos konferencijoje pareiškė, kad LDDP balsais Seimo seniūnų sueigoje nebuvo įtrauktas į darbotvarkę rezoliucijos projektas, kuriuo siūloma atleisti iš pareigų muitinės departamento direktorių Vitalijų Geržoną.

Toks pat mėginimas įtvirtinti įvairias struktūras su dabar jose dirbančiais pareigūnais, pasak A. Kubiliaus, yra ir priimamas patikslintas Seimo rinkimų įstatymas. „Keistais dalykais“ šis pavidinoma numatytą galimybę Seimui keisti Vyriausiąją rinkimų komisiją, kai iki rinkimų lieka tik nuo 130 iki 100 dienų. Visi minėtieji pareigūnai neturėtų būti ramūs, nes įstatymus galima pakeisti, sakė V. Žiemelis.

Nauja visuomeninė organizacija „Sambūris“ sutikta šaltai

Vilnius, birželio 24 d. (AGEP) — Opozicinės Lietuvos politinės jėgos šaltai sutiko naujos visuomeninės organizacijos siekius įsitvirtinti politiniame gyvenime, užsiimantys įveikti „gilį socialinę, ekonominę krizę bei teisinę netvarką“.

Mazdaug 300 delegatų steigiamajame suvažiavime šeštadienį balsavo už Sambūrio programos metmenis ir išsirikto 27 asmenų tarybą. Visuomeninės organizacijos tikslais skelbiami politinės kultūros kėlimas bei skirtingų tautybių ir pažiūrų žmonių vienyjimas.

Seimo konservatorių frakcijos seniūnui Andriui Kubiliui Sambūris primena kontraversiško Lietuvos Ateities Forumo steigimą. Spaudos konferencijoje pirmadienį jis suabejojo suva-

žiavime deklaruota būtinybe vienyti dešiniąsias jėgas. „Mes pasirodė susitikti su įvairiais žmonėmis, kurie nori tartis“, sakė konservatorių frakcijos seniūnas. Tačiau, pasak jo, nėra ypatingo reikalo vienyti dešiniuosius.

V. Adamkus suvažiavime skaitė pagrindinį pranešimą, tačiau pripažino tik dvasinį, bet ne organizacinį ryšį su Sambūriu. Sambūrio kūrėjai primygtinai pasisakė už visuomeninę organizacijos pobūdį. Vieno iniciatorių — Kovo 11-osios akto signataro Antano Karoblio — nuomone, žmonės yra psichologiškai nusiteikę prieš partijas, todėl, tapę tokia. Sambūris prarastų visuomeniškumą.

Rudenį vyksiantiems Seimo rinkimams Sambūris, kuris jun-

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TELEFONAS (312) 585-9500

TELEFAKSAS (312) 585-8284

JAV Gynybos vicesekretorius pripažino, kad siekia nesupykinti Rusijos

Vilnius, birželio 21 d. (Elta) — Lietuvoje viešintis JAV Gynybos sekretoriaus pavaduotojas John White mano, kad NATO

JAV Gynybos sekretoriaus pavaduotojo žodžiais, „Baltijos šalių saugumas svarbus ne tik jums, bet ir mums. Tačiau“, pabrėžė John White, „mes taip pat stengiamės palaikyti draugiškus santykius ir su Rusija“.

Penktadienį tuoj po vidurdienio į Lietuvą atvykęs JAV Gynybos vicesekretorius tą pačią dieną susitiko su ministru pirmininku Mindaugu Stankevičiumi, kuris perdavė savo kolegų — Latvijos ir Estijos Vyriausybės vadovų — pareikštą susirūpinimą dėl Ipratinės ginkluotės Europoje sutarties pakeitimo.

Remiantis šiuo, Vienoje patvirtintu Rusijos ir JAV susitarimu, Pskovo srityje prie Estijos bei Latvijos sienos numatoma dislokuoti keliskart daugiau ginkluotos technikos nei iki šiol.

Svečias taip pat lankėsi JAV ambasadoje Vilniuje, susitiko su Seimo Užsienio reikalų ir Nacionalinio saugumo komitetu nariais. Pasibaigus spaudos konferencijai, JAV Gynybos vicesekretorius drauge su žmona Elizabeth Antakalnio kapinėse pagerbė žuvusiųjų už Lietuvos nepriklausomybę atminimą.

Beveik dvidešimties narių JAV Pentagono delegacija iš Vilniaus išvyksta šeštadienio rytą.

Lietuvoje mirė Prof. Vytautas Kavolis

Iš Vilniaus gauta žinia, kad pirmadienį, birželio 24 d. Vilniuje nuo širdies priepuolio mirė sociologas, kultūrinės antropologijos profesorius Vytautas Kavolis. Pašarvotas Šv. Jono bažnyčioje prie Vilniaus universiteto, bus laidojamas Lietuvoje. Profesorius V. Kavolis buvo vienas pradininkų lyginamosios kultūros istorijos, savo studijoms naudodamas ir Lietuvos istoriją bei literatūrą ieškodamas to, kas sudaro būdingą lietuvišką sąmonę ir pasaulejautą. Lietuvai atgavus nepriklausomybę, dėstydamas Vilniaus universitete, jis puoselėjo lyginamosios kultūrinės antropologijos mokslo šaką, jos aprašė Vakarų mokslo baruose.

1930 m. gimęs Kaune ir 1949 m. baigęs Hanau gimnaziją, Vokietijoje, išvyko į JAV, kur 1950-1952 m. studijavo sociologiją Wisconsin ir Chicago universitetuose, o nuo 1952 tęsė sociologijos ir antropologijos mokslus Harvard universitete, kur 1956 m. gavo sociologijos magistro laispi. Nuo 1954 m. būdamas Harvard universiteto mokojo personalo narys, 1960 m. ten gavo doktoratą. Nuo 1964 m. profesorius dėstydamas Dickinson Kolegijoje, 1975 m. ten tapo sociologijos ir lyginamosios civilizacijos profesorius. Nuo 1978 m. redaguoja „Comparative Civilization Review“ ir yra Encyclopaedia Britannica bendradarbis. 1977-1983 m. buvo International Society for the Comparative Study of Civilizations tarybos narys. Plačiai reikšėsi profesinėje sociologų bei lyginamosios kultūros istorijos spaudoje, daugybės šios srities

tu kaip jai suteiktą teisę manipuluoti Lietuvos, Latvijos ir Estijos saugumu.

JAV Gynybos sekretoriaus pavaduotojo žodžiais, „Baltijos šalių saugumas svarbus ne tik jums, bet ir mums. Tačiau“, pabrėžė John White, „mes taip pat stengiamės palaikyti draugiškus santykius ir su Rusija“.

Penktadienį tuoj po vidurdienio į Lietuvą atvykęs JAV Gynybos vicesekretorius tą pačią dieną susitiko su ministru pirmininku Mindaugu Stankevičiumi, kuris perdavė savo kolegų — Latvijos ir Estijos Vyriausybės vadovų — pareikštą susirūpinimą dėl Ipratinės ginkluotės Europoje sutarties pakeitimo.

Remiantis šiuo, Vienoje patvirtintu Rusijos ir JAV susitarimu, Pskovo srityje prie Estijos bei Latvijos sienos numatoma dislokuoti keliskart daugiau ginkluotos technikos nei iki šiol.

Svečias taip pat lankėsi JAV ambasadoje Vilniuje, susitiko su Seimo Užsienio reikalų ir Nacionalinio saugumo komitetu nariais.

Pasibaigus spaudos konferencijai, JAV Gynybos vicesekretorius drauge su žmona Elizabeth Antakalnio kapinėse pagerbė žuvusiųjų už Lietuvos nepriklausomybę atminimą.

Beveik dvidešimties narių JAV Pentagono delegacija iš Vilniaus išvyksta šeštadienio rytą.

veikalų autorius.

Vytautas Kavolis aktyviai reikšėsi liberalių pažiūrų lietuvių veikloje. Nuo 1951 m. aktyvus lietuvių Studentų Sąjungoje JAV, 1954-1955 m. Santaros pirmininkas, 1954 ir 1956 m. redagavo Santaros metraščius. Bendradarbiavo Dirvoje, Naujienose ir Santarvėje ir straipsniais lietuvių Enciklopedijoje. Nuo 1959 m. buvo Santaros leidžiamo žurnalo „Metmenys“ vyr. redaktorium. Nuo 1953 m. kasmet skaito paskaita metiniame Santaros-Sviesos suvažiavime. 1982 m. jis gavo JAV Lietuvių Bendruomenės Kultūros tarybos premiją.



Prof. Vytautas Kavolis

KALENDORIUS

Birželio 26 d.: Paulius, Dovydas, Salvijus, Jaunutis, Jaunius.

Birželio 27 d.: Šv. Kirilas Aleksandrietis, vyskupas. Bažnyčios mokytojas (mire 444 m.). Vladislovas, Ema, Vladas, Samsonas, Gediminas. 1919 m. įkurta Lietuvių Šalių Sąjunga.



SKAUTYBĖS kelias

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

„DŽIAMBORĖ '96“

SAVAITGALIO STOVYKLA LEMONTE

Čikagos ir apylinkių lietuvių skautija, artėjant vasaros stovyklai, jau penktą kartą ruošia dviejų dienų stovyklą Lemonte apylinkėse. Šio pobūdžio stovyklėlė teikia galimybę pastoviai lankyti, daryti patirtį, negalintiems vykti į vasaros stovyklą Rake, o tuo pačiu duoda progą skiltims susipažinti su stovyklavimo reikalavimais – maisto gaminimu, pareigomis pasiskirstymu užsiėmimų metu, patikrinti ir įsivairinti skautams žinias patirtimi laipsniams, galimas tik stovykloje atlikti.

Šio pobūdžio stovyklą suorganizavo s. fil. Vytautas Janušis, talkinamas Čikagos tautininkų ir tautininko. Trejus iš eilės metus šios stovyklos vyko Lemonte prie Lietuvos centro buvusioje žemės plote. Prasidėjus namų statyboms ir netekus galimybės šia žeme naudotis, gerb. dr. Leonas ir Irena Kriaučiūnai, nuosėdus skautiškos veiklos rėmėjai, pakvietė skautus naudotis juo so dyboje esančiu mišku ir laukų erdve.

Šioje svetingoje vietoje suruoštos dvi savaitgalio stovyklos – „Džiamborė '95“ ir „Džiamborė '96“. Abejoms vadovavo LSB atstovas Vidurio rajonui vs. fil. Romas Rupinskas. Jam talkino „Aušros Vartų“, „Kernavės“ tauto tautininkė s. fil. Dalia Trakienė, „Nerijos“ tauto t-ke j. Vilgailė Lendraitienė ir „Lituanicos“ t-ko t-kas ps. Ramutis Račiūnas.

Darbingas penktadienio vakaras

Skautės ir skautai stovyklavietėn atvyko penktadienio, birželio 7 d. vakare ir negaisdami ėmėsi palapinių statymo ir įsirengimo, nes naktį buvo pranašaujamas lietus. Stovyklaujant palapinių pastatymas yra svarbiausias darbas, nepaisant, kaip gerai būtų stovyklaujama. Kitas ne mažiau svarbus uždavinys – maisto ruošimui viryklę įrengimas. Skautai ir skautės numatomą stovykloje naudoti maistą iš anksto suplanuoja ir atsigabena visus reikalingus produktus ir gaminimui reikmenis. Kiekviena skiltis atskirai gamina sau maistą. Penktadienio vakare reikėjo pasi-

daryti ir skilčių gaires, sugalvoti skilčių šūki, pritaikyti skilčių dainą. Jaunesnieji vadovai, esantys užsiėmimų programoms ir įrengę patirtimi stotis.

Jaunimui stovyklon susirinkus

Šeštadienio rytą (birželio 8 d.) stovyklon suvažiavo ir jaunesnieji skautai – vilkiukai, bebrukai, paukštytės ir ūdrytės. Atvyko ir vienos amerikiečių jaun. skautų grupės mergaitės, vadovaujamos Candy Račiūnas. Jos norėjo susipažinti su lietuvių skautų veikla ir mūsų pa- pročiai. Nors mes kalbame kita kalba – mus jungia skautiška dvasia.

Stovykla buvo padalinta į 5 grupes:

I – „Ventės“ ir „Dubysos“ d- vės su 16 narių;

II – „Geležinio Vilko“ d- vė – 22 skautai;

III – „Saulėčių“ d- vė – 19 sesių;

IV – „Nemuno“ ir „Gedimino“ d- vė – 16 skautų;

V – amerikietės – 15 jaun. skautų.

Visos draugovės dalyvavo šiuose užsiėmimuose: klūčių kelias; mazgų žaidimas; oro stebėjimas ir jo pažinimas; kvadrato žaidimas; pirmoji pagalba; kelio ženklai; laivelių lankstymas (iš popieriaus) ir jų lenktynės; vėliavėlių žaidimas (panašus į signalizaciją); pionerija ir virtuvės įrengimas. Stovykloje visi – vyresnieji ir jaunesnieji buvo labai užimti ir turėjo progos daug ko išmokyti. Kai vyresnieji patys gamino maistą, jaunesniųjų maitinimo rūpinosi Virginija Buženienė, Jūratė Platakienė ir kai kurie tėvai.

Vadovai, vadovės ir darbai

Vadovės – Jūratė Lingytė Valley ir Dana Mikuzienė paruošė užsiėmimų programas jaunesnėms skautėms. Programos buvo įdomiai prarastos. s. fil. Ričardas Chiapetta tvarkė programas skautėms ir skautams bei vadovavo skautaramams. Tai jaunas ir patyręs vadovas, šioje stovykloje vykdęs ir komendanto pareigas.

jps. Algis Jonušas ir jūrų budys v.v. Aleksas Rimeika dirbo „Mirgos“ dr- vės skautėms vadovavo ps. fil. Kristina Likanderytė, o „Šešupės“ dr- vės vyr. skautės Rima Žukauskaitė ir Krista Augiūtė.

„Perkūno“ dr- vės skautams vadovavo ps. Andrius Utz, talkinantis Rimui Gecevičiui ir Dainiui Dumbriui.

Mišriai „Geležinio Vilko“ dr- vės vadovavo a. fil. Vytas Janušis, kuris pernai vasarą su savo vadovaujama skautais buvo išvykęs į New Meksiko valsti-



Skautas išmėgina virvų tiltą, įrengtą dr. L. Kriaučiūno sodyboje, Lemonte, birželio 7-9 d. vykusioje Čikagos skautijos savaitgalio stovykloje.

Nuotr. Vl. Vijeikio

su jūrų jauniais. Jie buvo įsirengę įdomią krosnį duonai kepti, naudojant karštus ugnies spindulius.

jps. Rūta Kirkuvienė, jps. Virga Rimeikienė, jps. Vilgailė Lendraitienė ir jps. Taiyda Chiapetta dirbo su jūrų skautėmis ir gintarėmis-kandidatėmis.

Jaunesniųjų vadovės Dana Navickaitė Strub ir Aldona Wier dirbo su 8-omis guviomis ūdrytėmis.

jps. Petras Jokūbauskas ir jps. Romas Česas vadovavo bebrukams ir pravedė „laivelių“ lankstynes.

Vyr. skautė Elytė Žukauskaitė vadovavo prityrusioms skautėms, kurių čia buvo aštuonios. Jos gražiai tvarkė savo rajone ir gamino skanų valgi.

Paukštyčių vadovės Laura Burokienė, Vita Annarino ir Aldona Trejo pravedė pirmos pagalbos stotį ir mokė rankdarbių.

Jaunesniųjų skautų vadovai ps. Edis Andriusis ir Algis Kazlauskas pravedė gamtos ir kelio ženklų pažinimo užsiėmimus. Be to sužaidė jaunesniųjų tarp labai populiarią žaidimą – kvadratą. Žaidimą prižiūrėjo Paulius Genčius ir Algis Tamošiūnas.

„Mirgos“ dr- vės skautėms vadovavo ps. fil. Kristina Likanderytė, o „Šešupės“ dr- vės vyr. skautės Rima Žukauskaitė ir Krista Augiūtė.

„Perkūno“ dr- vės skautams vadovavo ps. Andrius Utz, talkinantis Rimui Gecevičiui ir Dainiui Dumbriui.

Mišriai „Geležinio Vilko“ dr- vės vadovavo a. fil. Vytas Janušis, kuris pernai vasarą su savo vadovaujama skautais buvo išvykęs į New Meksiko valsti-

Šeštadienį stovyklą aplankė LSS Tarybos ir Pirmiosios ps. fil. Kęstutis Jėčius, vs. Vladas Vijeikis ir jo žmona, skautininkai Viktoras ir Regina Kučai, vs. Irena ir ps. Albertas Kereliai, stovyklos globėjai dr. Leonas ir sesė Irena Kriaučiūnai.

Skautai ir skautės stovykloje buvo įjungti į įvairias varžybas. Taškai buvo teikiami už: stovyklavietės įrengimą, uniformų tvarkingumą, skautišką dvasią, bendradarbiavimą skiltyje, tvarką ir švarą stovyklavietėse bei drausmę.

Iš septynių dalyvavusių draugovių daugiausiai taškų surinko „Grazinos“ dr- vė, vadovaujama Elytės Žukauskaitės. II – vieta teko „Juodkrantės“ draugovei, vadovaujama Virgos Rimeikienės ir Taiydos Chiapetta bei „Mirgos“ dr- vės, vadovaujama Kristinos Likanderytės. III vieta teko „Šešupės“ dr- vės, vadovaujama Rimos Žukauskaitės. Taškų skirtumai tarp draugovių buvo labai nedideli, todėl nelaimėjusioms draugovėms nereikia nusiminti, tik ateityje linkėtina labiau „pasitempti“.

Baigę numatytus užsiėmimus stovyklautojai grįžo prie savo palapinių apsitvarkymui ir maisto gaminimui. Be to, visas draugoves turėjo aplankyti vertinimo komisija.

Lankant seses ir brolius, teko pastebėti, kad skautės ir skau-

tai yra neblogi maisto paruošėjai, nors mergaitės nurungia berniukus. Kaip ir atskirų šeimos narių tarpe, taip ir čia, yra tokių, kurie pasitenkina tik „TV“ patiekalais. Tas žymu pas brolius, kurie galvoja, kad nėra reikalo ruošti sotų maistą, nes netrukus grįš prie mamos virtuvėje paruoštų valgių.

Vėliavų nuleidimo iškilmės ir laužas

Po vakarienės ir stovyklavietės patikrinimo, sesės, broliai ir svečiai rinkosi aikštėje vėliavų nuleidimui. Šią aikštę gražiai paruošė dr. Leonas Kriaučiūnas, nupjaudamas žolę, kuri būtų siekusi stovyklautojų kelius.

Šių iškilmių metu paaiškėjo, kad stovyklauja 215 skautų, skautių, o pridėjus vadovus, esančius ir svečius, susidarė gražus 250 asmenų būrys. Tai rodo, kad ruošimas trumpų stovyklėlių yra labai naudingas ne vien skautaujantiems jaunimui, bet ir jų tėvams.

Šį vakarą 12 kandidatų davė įžodį ir tapo tikrais jaunesniais skautais. Šešios kandidatės po įžodžio buvo linkamai priimtose ir jaunesnių skautų būrį. Neatsilikio ir broliai – vienas jų davė skauto įžodį.

Vadovais tampama tik perėjus ilgą skautavimo kelią, trunkantį ne vienerius metus. Šios sueigos metu skautininkų įžodį davė ir paskautininkus pakeltieji jauni vadovai Andrius Utz ir brolis Panaras. Įžodį pravedė LSS Tarybos pirm. vs. fil. Kęstutis Jėčius. Sveikindamas įžodį davusius, K. Jėčius pabrėžė, kad davus skautininko įžodį darbai nesibaigia – jie didėja ir gausėja.

LSS „Gintaro“ ir LSB „Ažuolo“ vadovų lavinimo mokyklą baigusiais ir vadovavimo praktiką atlikusiais, buvo įteikti pažymėjimai ir atitinkami ženklai. Juos gavo Danutė Genčiūtė, Elytė Žukauskaitė ir Rimas Gecevičius. Taip pat LSS Vadovybės apdovanojimas garbės ženklais buvo įteikti Tėvynės Dukters ir Vėliavos žymenys bei ordinas UŽ Nuopelnus su rėmėjo kaspinu.

Vakare vyko nuotaikingas laužas, suteikęs progos visiems smagiai padainuoti, o laužavėdžiams parodyti savo gabumus laužavėdyboje.

Sios stovyklos organizavimui, konkursų pravedimui daug prisidėjo vs. Marytė Utz.

Skautiški užsiėmimai ir jų įvertinimai

Šeštadienį stovyklą aplankė LSS Tarybos ir Pirmiosios ps. fil. Kęstutis Jėčius, vs. Vladas Vijeikis ir jo žmona, skautininkai Viktoras ir Regina Kučai, vs. Irena ir ps. Albertas Kereliai, stovyklos globėjai dr. Leonas ir sesė Irena Kriaučiūnai.

Skautai ir skautės stovykloje buvo įjungti į įvairias varžybas. Taškai buvo teikiami už: stovyklavietės įrengimą, uniformų tvarkingumą, skautišką dvasią, bendradarbiavimą skiltyje, tvarką ir švarą stovyklavietėse bei drausmę.

Iš septynių dalyvavusių draugovių daugiausiai taškų surinko „Grazinos“ dr- vė, vadovaujama Elytės Žukauskaitės. II – vieta teko „Juodkrantės“ draugovei, vadovaujama Virgos Rimeikienės ir Taiydos Chiapetta bei „Mirgos“ dr- vės, vadovaujama Kristinos Likanderytės. III vieta teko „Šešupės“ dr- vės, vadovaujama Rimos Žukauskaitės. Taškų skirtumai tarp draugovių buvo labai nedideli, todėl nelaimėjusioms draugovėms nereikia nusiminti, tik ateityje linkėtina labiau „pasitempti“.

Baigę numatytus užsiėmimus stovyklautojai grįžo prie savo palapinių apsitvarkymui ir maisto gaminimui. Be to, visas draugoves turėjo aplankyti vertinimo komisija.

Lankant seses ir brolius, teko pastebėti, kad skautės ir skau-

Stovyklos uždarymas

Sekmadienio rytą, nepaisydami, kad lietus pylė „kaip iš kibiro“, stovyklautojai gamino paryčius. Pasistiprinę tuoj kibo tvarkyti apleidimui paruošiamą stovyklavietę.

Atvykus vs. fil. kun. Antanui Saulaičiui, 9:30 v.r. buvo aukojamos šv. Mišios. Po Mišių, orui kiek pagerėjus, stovyklautojai rinkosi stovyklos uždarymui.

Vyriausio vadovo stovykloje pareigas vykdė vs. fil. Romas Rupinskas dėkojo dr. Leonui ir Irenai Kriaučiūnams už teikią rūpestį stovyklautojais. Abiem buvo įteiktos simbolinės dovanėlės. Dėkojo ir šios stovyklos organizatoriams, tautininkams ir vadovams už pastangas sėkmingam pravedimui. Didelė padėka tėvams, prisidėjusiems prie stovyklos ruošos ir savo vaikų jon atgabenimo. Ačiū ir skautams, esantiems, nepabūgusiems lietingo oro, parodžiusiems skautišką ištvermę ir gražų bendradarbiavimą tarp skilčių.

Stovyklos uždaryme į skautus, tėvus ir vadovus prabilo dr. Leonas ir sesė Irena Kriaučiūnai. Pasidžiaugė, kad skautai naudojoji jų ūkio pievomis ir turėjo progos pagilinti savo skautišką žinias. „Skautai mums labai artimi, nes ir mūsų jaunimas buvo aktyvus tuntuose“. Džiaugėsi, kad ir jų vaikiai čia galėjo pastovyklauti. Kvietė skautus ir vadovus nepamiršti ir ateinančių metų

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Second class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110.00.

Postmaster: Send address changes to Draugas – 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629.

Pašto išlaidas mažinant, pakvitatimai už gautas prenumeras nesuinteresuoti. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitytojo adreso, gavus iš jo mokestį, pažymima, iki kada yra užsimokėjus.

DRAUGO prenumerata mokama iš anksto

	metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$95.00	\$55.00	\$35.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$110.00	\$60.00	\$40.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$60.00	\$45.00	\$35.00
Užsakant i Lietuva (Air cargo)	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida	\$55.00		
Užsakant i užsienį oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Tik šeštadienio laida	\$160.00	\$85.00	

Vyriausias redaktorė Danutė Bindokienė
Administratorius Ignas Budrys
Moderatorius kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį netaisako. Skelbimų kainos priimančios, gavus prašymą ką nors skelbti.
- Redakcija dirba kasdien nuo 8:30-4:00; šeštadieniais nedirba.
- Redakcija straipsnius taiso savo nuodžiara. Nesunaudotų straipsnių nesaugo. Prašome siunčiant pasilikti kopiją.

AKADEMINO SKAUTŲ SAJŪDŽIO NARIŲ DĖMESIUI

Visi kviečiami neatidėliojant registruotis dalyvavimui ASS studijų dienose. Nepaisant, kad jos vyks rudenį, š.m. spalio 4-6 d., mes turime iš visų dalyvaujančių gauti registracijos mokestį ne vėliau, kaip š.m. liepos 15 d. Registracijos mokestis asmeniui – 50 dol. Studijų dienų rengėjams labai svarbu žinoti dalyvių skaičių, nes reikalaujama vieta (kurioje studijų dienos vyks) reikalauja įmokėjimo tą pačią liepos 15 d. Pranešame, kad visiems ASS

„Džiamborės“, nes šie namai ir laukai jiems atviri.

Po „Ateina naktis“ ir „Lietuva brangi“, atsisveikins su globėjais dr. Leonu ir sesė Irena Kriaučiūnais, stovyklautojai išvyko namo džiointi palapinių ir sušlapusių drabužių, o gal šveisti ir nespėtus nublizginti stovykloje naudotus puodus. Kai grįžome namo, kalendorius žymėjo 1996 metų birželio 9-tos popietę.

vs fil. Antanas Pauzuolis

STOVYKLOS RAKE

Liepos 10-17 d. – „Gintaro“ ir „Ažuolo“ vadovų, jų lavinimo mokykla – stovykla Rako stovyklavietėje, Custer, Michigan.

Liepos 17-27 d. – Čikagos skautų ir skautiškų stovykla, Custer, Michigan.

VIDAS T. NOREIKA, D.D.S.

Dantų Gydytojas
ŠIAUR. VAK. INDIANOJE
su Charles E. Bond, D.D.S.
209 S. Calumet Rd.
Chesterton, IN 46304
Kab. (219) 926-1632
Valandos pagal susitarimą

RIMAS ŽUKAUSKAS, M.D.

Širdies ir Kraujagyslių Ligos
Valandos pagal susitarimą

DR. V. J. VASAITIENĖ

DANTŲ GYDYTOJA
4817 W. 83 St., Burbank, IL
Tel. 708-423-6114
Valandos susitarus

DR. L. D. PETREIKIS

DANTŲ GYDYTOJA
9065 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 808-6855
Valandos pagal susitarimą

DR. PETRAS V. KISIELIUS

INKSTŲ, PUSLĖS IR PROSTATOS
gydymas bei chirurgija
172 Schiller St., Elmhurst, IL 60126
708-941-2000
Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.

Specialybė – Vidaus ligų gydymas
Kalbama lietuviškai
6166 S. Archer Ave. (prie Austin)
Valandos pagal susitarimą
Tel. (312) 566-7756

ARAS ŽLOJA, M.D.

AKIŲ CHIRURGIJA
AKIŲ LIGOS
Good Samaritan Medical Center
Naperville Campus
1020 E. Ogden Ave., Suite 310
Naperville, IL 60563
Tel. 708-627-0000
Valandos pagal susitarimą



Jūrų skautininkas Algis Jonušas užkandžių metu „Džiamborė '96“ stovykloje su bebrais aptaria tolimesnius užsiėmimus.

Nuotr. Vl. Vijeikio

NUOLAT SIEKIAME TOBULUMO

Pokalbis su Lietuvos kariuomenės vadu, generolu Jonu Andriškevičium, specialiai dienraščiui „Draugui“.

(Tęsinys)

— JAV spaudoje („Draugas“, 1995.09.14) skaičiau plk. D. Skučo straipsnį, kuriame jis piktinasi, nugirdęs sargybinius Krašto apsaugos ministerijoje kalbant tarp savęs rusų kalba.

— Lietuvos valstybėje yra daug piličių, kalbančių rusų, lenkų ir kitomis kalbomis. Jie taip pat yra pašaukiami ir karinė tarnyba. Tarpusavyje jie bendrauja, kokia kalba nori. Tai uždraudus, jau būtų diskriminacija. Nejaugi D. Skučas, išgirdęs JAV dalinyje ką nors kalbant lietuviškai ar ispaniškai, teiktųsi padaryti pastabą, kad būtinai reikia kalbėti angliškai? Esu tikras, kad tokiu atveju D. Skučas turėtų didelių problemų. Atvirai kalbant, tikrai stebiuosi tokiu jo pasisakymu. Juk JAV dabar yra absoliuti nulinio lygio tolerancija (zero tolerance), absoliutus nepakantumas mažumų tautinei ar religijai diskriminacijai. Tikiuosi, kad svetimų tautų atstovai, žinybos ir ambasados neskaitytų tokių pasisakymų mūsų spaudoje. Antraip tai negatyviai galėtų veikti mūsų pastangas integruotis į Europos Sąjungą ar NATO.

— Pastaruoju metu vėl pradėta kalbėti apie Generalinio štabo reorganizaciją. G. Mikšius „Lietuvos aidas“ rašo, kad D. Skučas gana kategoriškai pasisakė už štabo sumažinimą perpus („Lietuvos aidas“, balandžio mėn.). Taip pat rašoma, kad jis apkalbino Generalinį štabą, kaip socialinės šalpos įstaigą, aprūpinančią darbu neveikšnius karininkus. Tai jau trečioji reorganizacija! Ar tokie pokyčiai nesilpnina kovinės parangties, neužtruosiuojo kadru problemas?

— Minėtame straipsnyje neparašyta, kurios Generalinio štabo funkcijos turi darbuotojų perteklių. Nemanau, kad tokie teiginiai yra pagrįsti darbo ir darbo jėgos analize. Toks perpus sumažinimas atrodo lyg iš pirmo išauktas. Reikia suprasti ir turėti omenyje, kad didelė mūsų personalo dalis yra komandiruotėse užsienyje tarnybiniais ir mokymosi reikais. Daug yra sunkumų su anglų kalba, daug darbų atliekama ranka dėl kompiuterinių priemonių stokos. Vėl sakau, kad tokie

pasisakymai nieko gera nežada Lietuvos kariuomenei, o tik duoda neužtautos amunicijos jos opozicijai.

— Tame pačiame straipsnyje rašoma, kad Lietuvos karinės pajėgos turi turėti nuolatinį atstovą Seime, kad galėtų atitinkamai sekti, kaip svarstomi įstatymų, susijusių su kariuomenės gyvenimu, projektai.

— Manau, kad ryšius palaikome užtektinai gerai. Paskirti dar vieną pareigūną tam reikalui gali būti per daug. Mes žinom ir esam įspėjami, kada reikia atitinkamai mums atstovauti. Krašto apsaugos specialus įgaliojimas duos akstiną, kitoms ministerijoms siųsti savo įgaliojimus į Seimą. Mokestius mokėtojams tai gali būti didelė našta.

— Generole, kokia kariuomenės padėtis dabar (socialinė, buitinė, finansinė)?

— Galiu pasakyti, kad labai sudėtinga. Negalime laiku išmokėti atlyginimų, neturime užtektinai šovinių, ginklų. Kai kurie šauktiniai turi palikti savo šeimas sunkioje socialinėje padėtyje...

— Dabar pakalbėkime apie tarptautinius karinius ryšius. Žinome, kad šioje srityje daug nuveiktas ir dar daugiau bus daroma. Bet vėl pasigirsta balsų, kad vadovybė visą dėmesį sutelkusi į BALT-BAT-o kūrimą, tuo apleidus kariuomenės batalionų ir tarnybų finansinių problemų sprendimą ir kovinį parengimą, palikdami juos pačius išlikti. Ar galite su šiais kaltinimais sutikti?

— BALT-BAT-o kūrimas yra svarbus. Jo kūrimui gaunama tiesioginė pagalba iš Vakarų. Galbūt dėl to atrodo, lyg ir apleidžiami kariuomenės batalionai. Jie nėra apleidžiami, kad būtų lepinamas BALT-BAT-as, bet jie aprūpinami tiek, kiek imanoma.

— Ką manote apie Lietuvos kariuomenės siekimą būti NATO nare?

— Padarytas politinis sprendimas eiti į NATO. O mano pareiga vykdyti politinius sprendimus. Taip pat mano pareiga yra išlaikyti ir vystyti Lietuvos karinį pajėgumą, kad atitiktume NATO standartus, arba, kad prirėkus, galėtume



Lietuvos kariuomenės gretos

apsiginti, jei konfliktas iškvičtu priešpriešą NATO. Tai reikia turėti omenyje.

— Ar sutinkate su posakiu: „Kokia visuomenė, tokia ir kariuomenė, koks vadas, toks ir karys“? Kokie poslinkiai vyksta karių (karininkų) rengimo ir ugdymo srityse?

— Kiekvienam posakiui yra priešingas posakis, bet apskritai kariuomenė ir jos vadovybė — tai visuomenės veidrodis. Kariuomenė turėtų atspindėti tai, kas visuomenėje geriausia. Norėtume rodyti pavyzdį. Turime stengtis, nors kartais tai ir sunku.

Mūsų karininkai dabar turi progos daug pamatyti ir pasimokyti užsienio — JAV, Prancūzijos, Vokietijos, Švedijos, Danijos, Čekijos ir kitų šalių karo akademijose, PVT kursuose, pratybose, bendravimo tarpusavyje manierų. Manau, kad turim ir matom teigiamus rezultatus.

— Generole, ką Jūs manote apie „Lietuvos valstybės apsaugos struktūrą“, pasiūlytą Baltijos instituto narių, kai kurių JAV lietuvių atsargos karininkų?

— Pasiūlyta struktūra nenurodo, kuo ji bus geresnė už dabartinę ir kokią karo vedimo strategiją ar doktriną ji atitinka. Atrodo, kad pasiūlyta struktūra yra beveik tiesiogiai JAV struktūros pritaikymas Lietuvoje. Nežinau, ar ji jau tinka Lietuvai. JAV interesai yra globaliniai ir jų technologija įgalina tokią struktūrą įgyvendinti. Mes, jei ką kopijuosime, tai gal turėtume kopijuoti mažesnių, iš mus panašių, bet sekmingai vykdančių savo uždavimus, valstybių strategijas, doktrinas bei struktūras. Būtų dar geriau, kad mūsų struktūra išsivystytų iš mūsų pačių, pastu-

dijavus kitų šalių struktūras, jų karinių ir geopolitinių problemų sprendimo būdus. Struktūra, tai ne kokia kepurė, — užsimovė ir viskas. Tai turėtų būti lanksti formuotė, kuri keičiasi, prisitaiko prie grėsmės pobūdžio situacijos, resursų ir valstybės politikos. Šiaip ar taip, gražu, kad JAV lietuviai karininkai širdingai stengiasi mums pagelbėti.

— Pagal pasiūlytą struktūrą taip pat rekomenduojama kariuomenės vadą priskirti prie ministerijos ir padaryti jį štabo viršininku. Ką Jūs į tai?

— Kariuomenės vado tradicija yra Lietuvos ir daugelio kitų šalių tradicija. Kariuomenės vadas turi būti kariuomenės vadas tam tikroje struktūroje. Jei jis priskiriamas prie ministerijos ir neturi teisės vadovauti, tai kuriems galams ji vadinti kariuomenės vado? Pasidaro žodžių žaidimas, kuris gali pakenkti Lietuvai.

— Jūsų nuomone, kokiais būdais JAV lietuvių Bendruomenė galėtų padėti Lietuvai?

— Teigiama politinė veikla JAV Kongrese, spaudoje ir visuomenėje, kuriant teigiamą (arba nors realų) Lietuvos įvaizdį, kurio labai reikia. Taip pat būtų galima atkurti Lietuvos ginklų fondą. Tai tikrai būtų naudinga. Galėtų nupirkti Lietuvai jos pirmąjį tanką. Šiuo tanku galėtume mokytis savo kovotojus prieš tankines gynybos. Arba galėtų Lietuvai nupirkti šovinių kareivių mokymui. Galėčiau apie tai daug kalbėti.

— Generole, gal užbaigiant galėtumėt pasakyti apie Lietuvos ginkluotųjų pajėgų padarytą pažangą lyginant ir apie jų perspektyvas ateitį?

— Reikia atsiminti, kad šios pajėgos buvo atkurtos, pradėdamos iš nieko, nuo nulio. O dabar, pažūrėkite: turim naujas struktūras, kurias vystysim toliau pagal mūsų supratimą Lietuvos poreikių ir pagal tam skiriamus resursus. Lietuvos pajėgos dalyvauja tarptautinėse operacijose Bosnijoje, petys į petį su Vakarų Europos kariais. Deja, bet turim jau ir aukų. Vyr. leitenantas Valteris Normundas tragiškai, bet garbingai, žuvo kovos lauke, užsitaravo amžiną vietą Lietuvos istorijoje.

Mūsų kariai, jūrininkai bei lakūnai sėkmingai dalyvauja partnerystės varden taikos pratybose, mes nesijaučiame menkesni už kitus šių regionų karius. Galime tuo didžiuotis. Lietuva turi naujai augant atžalyną karininkų ir puskarininkų, kurie mokosi mūsų Akademijoje ir kitose karo mokyklose Lietuvoje bei užsienyje.

Lietuvos ginkluotosios pajėgos jau gali efektyviai veikti tam tikruose grėsmės scenarijuose. Ateityje, išsigijus daugiau ginkluotės ir karinių sugebėjimų, mes tą efektyvumą išplešime ir sustiprinsime. Esu optimistas, nes matau iš asmeninės patirties, kad Lietuvos visuomenė pradeda mūsų karinių pajėgų esmę ir užduotį suprasti ir moraliai remti.

— Dėkoju Jums, gerbiama generole, už tokį nuosirdų ir išsamų pokalbį. Manau, kad Lietuvos ir išeivijos visuomenė bus Jums dėkinga už paaiškinimą daugelio nesklaidumų ir klaidingų sampratų apie naujai atsikūrusią ir visados naujai besikuriančią Lietuvos kariuomenę. Ačiū jums už pokalbį.

(Pabaiga)

Kalbėjosi Algirdas Kanauka

Danutė Bindokienė

Kodėl nepakalbėti?

Šiame krašte yra posakis: „Visi kalba apie orą, bet niekas negali jo pakeisti“. Pradedant pernyktės vasaros rekordiniais karščiais ir šių metų pavasario klimato keistenybėmis, kalbos apie orą dažnai atsiranda ant daugelio liežuvių. Žmonės isitinkinė, kad „kažkas ne taip“, nes metų laikai „nesilaiko įprastos tvarkos“, tarytum prie kompiuterių, kruopščiai užprogramuotų tvarkyti mūsų planetos klimato kaitas, atsisėdo kažkoks nepritęsęs mėgėjas ir viską sujaukė... Nors dvidešimtojo amžiaus pabaigos žmogus labai pasitiki savo patirtimi, išmintimi ir elektronine technika, gamtos dėsnius vis dar gaubia paslaptis, ne ką mažesnė, kaip prieškompiuteriniais laikais, kai oras buvo spėjamas iš padangės ar aplinkos reiškinių.

Amerikos vidurio ir palyčių lygumų gyventojams sunku įsivaizduoti, kad pietų ir pietvakarinės valstijos jau senokai pasiekė kritišką sausros lygį Iowa, Illinois, Indiana, dalis Michigano, Ohio ir kai kurios kitos tiesiog skęsta lietaus pertekliu. Iš tikrųjų daugelyje vietų derlinga žemė, kurioje šiuo metų laiku puikuotųsi garbanotos sojos ežios ir gerokai užtelėję kukurūzai, dirvonuoja. Pavirtusi mauruotomis klampynėmis, kurias ne tik traktoriai neįvažiuotų, bet ir žmogus nedrįstų kojos kelti. Net jeigu artimoje ateityje debesis „užsirauktų“, vargiai šią vasarą pasėliai spėtų užaugti ir priimti. Nėgana to, žemė yra tiek prisotinus vandens, kad jau daugiau nebeprima į savo gelmes ir visur telkšo klanai — kai kur virste kone ežeriukai — sudarydami palankias sąlygas veistis uodams ir kitiems parazitams.

Lietaus pertekliaus kamuoja žmones skaičiuoja nuostolius, keikia nemalonų pavasarį ir, žinoma, jaučiasi bejėgiai ką pakeisti. Jie mieliai pasiūstų juoduosius debesis sausra besisunkiančioms valstijoms, kurios tikrai su pavydu, ir be užuojautos, skaito spaudoje apie lietaus sukeltas problemas.

Išskant įprastų ir neįprastų išeivių, kai kurių Texas valstijos apskričių gyventojams savi valdybė pasiūlė melstis, prašant lietaus! Tai jau kone kraštutinis valstybėje, žūtūt besistengiančioje išjungti maldą iš

visuomeninio gyvenimo. Pavojingos sausros padėtis jaučiama pietinėje Kalifornijoje, Arizonoje, Nevadoje, New Mexico, Texas, Colorado, Oklahoma, Utah. Kai kur sausra prasidėjo prieš maždaug penkerius metus, kai kur — pernai, bet visur ji kelia rūpestį ir neša didelių finansinių nuostolių. Texas valstijos žemės ūkiui iki šiol lietaus stoka kainavusi apie pusantro milijardo dolerių ir tai dar toli pabaiga. Kol kas didžiulius ūkininkus nuo visiško bankroto gelbsti požeminiai rezervuarai, iš kurių siurbiamas vanduo pasėliui bei ganyklų drėkinimui. Per pastaruosius 30 metų vis daugiau vandens panaudojama, bet jis nepaspildo dėl kritulių stokos, todėl, pvz., didžiajame Texas Ogallala rezervuare šiuo metu vandens lygis nukritęs beveik 40 pėdų.

Kaip paprastai, gamtos nelaimės, nepaisant, ar jos staigos, ar ilgesnį laiką užsitęsiančios, žmonių pasamonėje baimingai palyginamos su buvusiomis. Galbūt daugiausia dėl to, jog iš praeities nepakankamai pasimokyta, tikint, kad ji nesugrįš. Kadangi sausros galo nematyti, o padėtį dar paastrina vasaros pradžios karščiai, jau pradeda kalbėti, kad kartojasi 1930-tąji dešimtmetis tose pačiose valstijose buvusi didžioji gamtos nelaimė, vadinama „Dust Bowl“ (dulkių dubuo). Anuomet, gausiau ir gausiau žmonės besikuriant pietvakarinės bei pietinės valstijose ir bandant ūkininkavimu pelnytis duona, po kelerių metų neapdairaus žemės dirbimo ir pasitaikiusios sausros, dirvos pavirto smelio tyrais, o dulkes dusinančiais debesimis vėją išnešiojo kone po visą kraštą. Kai ilgainiui išsišklaidė dulkių audros, buvusios derlingos žemės buvo virtusios dykumomis, kuriose niekas nebeaugo.

Klimatologai tvirtina, kad dėl nenuoseklaus oro vėl kaltintinas El Nino. Skirtumas tas, kad El Nino (arba Kūdikelis, siejamas su gimusiu Jėzumi, nes Ramiajame vandenyne paprastai atsiranda Kaledū metų pėnai žiemą nepasirodė).

Žmogus, nors ir kaip besistengtų, klimato kontroliuoti nesugeba, tad belieka pakeisti visus nepatogumus ir... keikti nepalankų orą...

ARTIMOJI ANGLIJA

LEONAS VENCKUS

47

Atvykus į šiuos poilsio namus, kiekvienas „svečias“ gydytojo patikrinamas. Daktaras nustato, ar galėsi išeiti pasivaikščioti už kiemo ribų. Čia atvyksta dar gan silpnų žmonių. Tokius slaugės paima už parankės, vedant į valgomąjį, ar poilsio kambarį. Jos taip pat išveda silpnuosius į sodą, pasodina į kėdę ir kartas nuo karto teiraujasi, ar nepavargęs. Jeigu kam lauke nusibodo, tą vėl nuveda į kambarius. Tikrai puikus aptarnavimas. Išmiegojęs pirmąją naktį, buvau maloniai nustebintas, kuomet apie septynią valandą ryte, slaugė man atnešė arbatos puoduką, dar lovoje begulint. Sako, tas padeda atsibusti. Tuo pačiu pranešė, kad pusryčiai duodami nuo 7:45 v.r. Tad keliu. Kol nusiprausiu, nusiskysiu jau beveik vis laikas.

Pusryčiai geri. Dešimtą valandą gauname po puoduką kavos (ne arbatos!), ir kelis sausainius. Pietūs dvyliktą valandą. Čia manęs vėl laukia netikėtumas. Šiandien penktadienis, tai man, iš maždaug 30 pacientų, vieninteliam paruošė žuvies patiekalą, nes katalikui reikia laikytis pasninko. Kiti valgo mėsą. Po pietų, apie trečią valandą, nepaisant, kokiame pasaulio šalyje jie bebūtų, britai geria arbatą. Iš britų karių, kovojusių prieš Rommelio armiją prie Tobruko, Saharoje prieš vokiečius, teko girdėti, kad jie ir ten, didžiausiame karštyje, neatsižadėdavo įprasto, kasdieninio savo gėrimo — arbatos puoduko.

Vakare šeštą valandą šaukia vakarienei. Panašiai, kaip ir pietums, maistas šviežiai pagamintas, maistingas ir geras. Nepalyginamai geresnis, kaip fabriko kafetarijose. Prieš gulant, apie devintą, veik visi namo gyventojai susirenka televizijos pažūrėti, žinių pasiklausti, ar dar laikraščius pavartyti. Ten mums ant stumiamo

staliuko iš virtuvės atveža šilto ir karšto pieno, arbatos ir Ovaltine. Rinkis, ko nori. Ir sausainį pasiimk.

Kažin, ar yra kur geresnių daržininkų kaip Britanijoje? Prisimenant parkus, gėlynus, jų „bowling greens“ ir panašias vejas, tenka abejoti, ar gali kas pralenkti britus daržininkystės srityje. Mūsų poilsio namų veja taip pat puiki. Žolė trumpai kirpta, lygi kaip aikštelė. Ten dienos metu žaidžiame „Crocket“ arba kitus lengvus žaidimus, nereikalaujančius didesnių fizinių pastangų. Aikštelė apsaugota tvora, už kurios siauras takas veda iki jūros pakraščio. Iš tikrųjų čia dar nėra jūra, tik upės Ribble žiotys, intakas į jūrą. Tos žiotys gana plačios atoslūgio metu, bet, kuomet ateina potvynis, tos upės nebematyti. Vanduo išsilieja per krantus ir dabar mus nuo Southport skiria platus vandens ruožas, lyg jūra. Po šešių valandų vanduo vėl atslūgsta. Vėl matyti Ribble upės vaga. Nuslūgęs vanduo palieka atneštus naujus akmenėlius ir mažas pelkes, pilnas žuvelių bei įvairių jūros gyvūnų.

Kartą po pietų keli vyrai išėjome pasivaikščioti. Diena puiki, saulėta, šilta. Užsimeinė vandenyje paskalauti kojas, nubristi kokį kilometrą. Bet kol nuėjome iki vandens, visų noras atvėso, tik ne mano. Nusimoviau batus ir kojines, padaviau jas savo kambario kaimynui, o pats, atsirėjęs kėlnes, pasukau prie upės pakraščio. Kiti nuėjo atgal, atsisėdo už kalniuko ant žolyno, ir aš jų nebemačiau.

Vanduo nešaltas, smelis nelabai baltas, bet pakenčiamas. Brendu pakraščiu ir galvoju, kodėl čia niekas nesimaudo. Juo tolyn einu, tuo blogesnis darosi smelio pakraštis. Jau atsirado smulkesni akmenukai, toliau didesni. Kojos pradėjo baidytis jų aštrumu. Einu ant pirštų galų, tikėdamasis, kad greit akmenukai pasibaigs. Taip vargingai beinant, staiga pradėjau jausti, kad mano kojos klijsta. Smelis nebe toks kietas, kaip pradžioje. Skubu. Bet, juo tolyn, tuo blogiau. Jau kojas su kiekvienu žingsniu sunkiau ištraukti.

Pavargau, uždsau ir bijoti pradėjau. Draugų nema-

tau, jie manęs taip pat nemato, tad pagalbos nėra iš kur tikėtis. Pamažu pradėjau suprasti, kad reikia trauktis į kraštą. Kaip tik tada išgirdau neaiškius šauksmus. Pakėlęs galvą, pamatiau kelis meškeriotojus, dar tolokai nuo manęs. Jie ranka man moja trauktis į kraštą ir šaukia — neik arčiau. Vargais negalais pasiekiau kietesnį dugną ir išbridau.

Tą patį vakarą mane pradėjo krestėti šaltis. Pakilo temperatūra, kad net dantys barskėjo. Kambario kamynas mane parvedė ir apie mano susirgimą pranešė prižiūretojui. Tuojau buvau paguldytas į lovą. Man atnešė karšto pieno, patikrino pulsą, širdies plakimą, davė kelias tabletes ir šiltai apklojo. Rytojaus dieną atvyko gydytojas. Uždraudė kelti iš lovos. Maistą atnešė į lovą slaugė ir prižiūrėjo, kaip mažą vaiką. Trečią dieną man ant viso veido atsirado mažos vandens pūsles. Gydytojas nustatė, kad tai „shingles“. Galėjusios būti pavojingos, jeigu neišsivystytų į viršų. Pradėjo teirautis, ar aš turėjęs kokį ypatingą rūpestį, gal išgastį. Kuomet papasakojau apie mano įklimpimą į smėlį, jam viskas paaiškėjo. Emocinis šokas — išgastis.

Po to įvykio uždraudė visiems pacientams vaikščioti vandens pakraščiu.

Išbuvęs poilsio namuose dvi savaites, sugrįžau į namus. Veidas dar nebuvo visai nugijęs. Kiekvieną savaitę lankau savo šeimos gydytoją. Kol sergu, iš jos turiu gauti pažymėjimus, kurie reikalingi valstybinės sveikatos įstaigai, prieš išmokant liginio pašalpa. Pagaliau jaučiu, kad galiu sugrįžti į krautuvę. Tačiau nieko sunkaus kilnoti negaliu, gydytojo uždrausta. Todėl prieš sirgimą turėtus skyriaus vedėjo vietos nebegaunu. Esu siunčiamas į Cheetham Hill krautuvę, kaip pardavėjas.

Ten jau neberadau Mr. May. Jis gavo seniai laukta paaukštinimą kitoje vietoje. Vieton jo vedėjų paskirtas jaunas, energingas, išdidus ir nesišypsantis vyras. Naujasis vedėjas manim nepatenkintas.

— Jeigu negali baldų kilnoti ar panešti, esi man nereikalingas. Paprašysiu, kad man atsiųstų sveiką

pardavėją.

Nors rajono vadovybė buvo užtikrinusi, kad kol sustiprėsiu, nereikės jokio fizinio darbo dirbti, vis tiek man krautuvės vedėjo nepatenkinimas ir zirzimai nebuvo malonūs, todėl netrukus pradėjau žvalgytis kitos darbovietės, kurios krautuvėje man nebereikės baldų nešioti. Po kiek laiko suradau tarnybą Kendal Milne & Co. miegamųjų baldų skyriuje. Ši didelė parduotuvė Manchesteryje buvo viena prabangiausių. Kendal Milne & Co. yra šaka „House of Fraser“ milžiniškos bendrovės, kuri savo klientų sarašuose turėjo net Buckingham rūmus su dabartine Anglijos karaliene Elzbieta II.

Kendal Milne & Co. dirbti pradėjau 1961 m. gegužės 15 d. Krautuvė atidaroma devintą valandą ryte, uždaroja 5:30 val. vakare paprastomis savaitės dienomis. Šeštadieniais krautuvė uždaroja pirmą valandą vidurdienį, išskyrus baldų skyrių, kuris atidaras iki penktos valandos. Sekmadieniais viskas uždaryta. Prieš išsiunčiant į baldų skyrių, esu supažindintas su tvarka. Visi tarnautojai savo vietose turi būti 15 minučių prieš krautuvės atidarymą. Pietų pertraukai duodama viena valanda, tačiau dar duodamos dvi pertraukos po 20 minučių kiekviena. Visos pertraukos praleidžiamos valgykloje, specialiai tarnautojams įrengtoje. Pietus pavalgus, galima pereiti į atskirą poilsio kambarį arba pasivaikščioti mieste. Poilsio kambaryje reikia laikytis tylos, garsiai nekalbama. Vieni skaito laikraštį, kiti knygas, dar kiti atsisloję snaudžia foteliuose, kurių čia gan daug. Po pertraukos pardavėjai jaučiasi gerai pailsėję ir būna žvalūs, kalbėdami su klientais.

Stropiai buvo sekama pardavėjų aprangą. Moterys visos privalėjo dėvėti tik juodas arba tamsiai mėlynas sukneles ar kostiumus, nebent kitaip nurodyta skirtinguose skyriuose. Apykaklės tik baltos. Jokiu būdu nebuvo leidžiama dėvėti margų, daugiaspalvių drabužių.

(Bus daugiau)

TIES IŠDAVYSTĖS IR SUSINAIGINIMO RIBA

DR. JONAS JASAITIS

Kalbėti apie Gedulą ir vilties dieną tiems, kurie patys ją pergyveno, galiu tik vienu – istorinės perspektyvos požiūriu. Panašiai, kaip apie Vasario 16-ąją, Krevos uniją ar net Žalgirio mūšį, t.y. tik bandydamas įvertinti tuometines sąlygas ir susieti jas su dabartimi. Juk svarbiausia, kad 1940 ir 1941 metų birželio įvykiai, atnešę lietuvių tautai neįmatuojamai skaudžias aukas, neaprasikartotų, kad lietuvių tauta niekada neprarastų savo valstybės. Dabartinis laikmetis yra toks nepastovus ir pavojingas, kad apsiriboti tik iškaiciavimu to, kas tada atsitiko Lietuvai, nepadarius išvadų, kaip mokytis iš istorijos taip pat ir iš savo klaidų, yra tiesiog nusikalstamai lengvabūdiška. Praradome trečiąją dalį tautos, pusę šimtmečio neturėjome savo valstybės ir, aišku, negalėjome būti jos piliečiai. Negalėjome pakankamai tvirtai ugdyti jaunuosius kartos pasirengimo gyventi Lietuvoje ir skirti savo gyvenimą jos labui.

Todėl dar baisnesnis už fizinių tautos naikinimą buvo jos dvasinis luosinimas. Okupacijos pasekmes matome ir šiandien. Kaip rodo apklausos, daugiau kaip pusė jaunų Lietuvos gyventojų lietuviybės nelanko vertybės ir sakosi, jog mielai iš savo šalies išvyktų. Jeigu tai būtų kitataučiai, ne taip seniai atvežti į Lietuvą, vaikai, tai gal net galėtume tuo pasidžiaugti, sakdami, kad jie atsiskė kolonistų vaidmens. Deja, kitataučiai grįžti į savo etninę tėvynę net nesiruošia. Jei kas nors ima kalbėti, kad jaunam kito tautybės žmogui, kurio tėvai atvyko čia „išsivinti“ nukariuotus kraštus, tikrai būtų geriau sugrįžti į savo tautą, kad tai leistų jam jaustis žymiai patogiau, tiek psichologine, tiek kultūrine prasme, tuoj pat išgirstame apie „tautinių mažumų teisių pažeidimus“, lietuvių „nacionalizmą“ ir „agresyvumą“. Tuoj pat žadama ginti „rusakalbių teises ir interesus“. Nebrangina savo tautybės ir tėvynės, nebejaucia Lietuvos žemės prigimtinės traukos, deja, labai daug lietuvių. Kalbu apie tai ne su šaltu dabartinės faktinės būklės įvardijimu, o su didžiuliu vidiniu skausmu ir apmaudu už „savųjų“ trumparegiškumą, istorinės ir tautinės atminties praradimą.

Nenorėčiau būti apkaltintas, kad matau tik neigiamus dalykus, kad pernelyg „sutirštinu spalvas“. Todėl iš karto pasakyčiau, kad jokių būdų ne visi mano tautiečiai, tikrai ne visas jaunimas, yra taip baisiai „nuliutuvi“. Dar daugiau: 1988 metais, kai buvome okupuoti priešpačioje, kaip tik jaunimas visiškai palaikė tėvų ir senelių siekius atkurti savo valstybę. „Nuliutuvių“ labai padaugejo dabar jau po nepriklausomybės atkūrimo. Labai galingos jėgos siekia juos nutautinti, kad sugriautų tautos vienybę ir dorovę. Ir negalima guostis, kad tai joms nepavyko.

Jokių būdų neteigių, kad Lietuvoje visi nutautė, besidomintys tik materialiniais dalykais ir tik juos tevertinantys. Tačiau vel tvirtinu, kad tokiu labai padaugejo, kaip tik per paskutiniuosius ketverius metus, t.y. nuo to laiko, kai valdžioje tragiško atsitiktinumo (o ne tautos valia!) atsidūrė asmenys, pavadinę save Lietuvos Demokratinę Darbo partiją.

Okupacijos metu sakydavome, kad gyvename melo imperijoje, kurios net pavadinimas – akiplėšiško melo pavyzdys. Visos

keturios raidės, reiškiosios tos valstybės pavadinimą, buvo jūliausias melas. Tik išsiklausykite: TSRS. Nebuvo jokių tarybų (kurį tikroji prasmė turėtų būti siejama su žodžiu „susitariti“), nebuvo jokio socializmo (kaip ji supranta įvairūs kairuoliai, išsibarstę visame pasaulyje), nebuvo jokių „respublikų“, o juo labiau jų „sąjungos“. Jokia kita valstybė, jokia išorės jėga vadinamajai „Tarybų Sąjungai“ net nesiruošė grasinti. Tai kodėl Lietuvoje, kuri anot padlaizio eiliakalio, „skamba tautų brolijoje“, reikėjo laikyti milžinišką kariuomenę, iki dantų apginkluotą karines bazines, desantinčius dalinius? Okupantas bijojo net pavergtuji!

Toks pat primityvus melo pavyzdys yra tos keturios raidės „LDDP“. Nėra ir būti negali jokios „demokratijos“ ten, kur visada buvo prievarta. Ji niekada netarnavo „dirbančiajam“ ir juo nesirūpino. Tai net ne partija (klasikinė to žodžio prasme), o „nomenklaturininkų“ klanas, paprasčiau pasakius, asmenų, kurie visada lenda prie valdžios ir bando ją naudoti bet kokiomis sąlygomis, nusikalstamas susivienijimas. Tai ne Lietuvos interesams atstovaujanti grupuotė. Geriausi atveju, tai šioji toki tautini atspalvį turintis parazitų porūšis, kuris labai lengvai vėl gali prisitaikyti parazituoti ir praradus valstybinę gumą. Todėl be galo akli ir kurti buvo tie, kurie balsavo už „savuosius“.

Tačiau parazitų sugebėjimas keisti savo pavidalą stebėtina: tobulas. Neatmetu galimybes, kad ir vėl atsirastų tam tikras skaičius jų remėjų. Ir ne tik tarp suklestėjusių vagių ar buvusios kolchozų bei pramonininkų nomenklaturos, bet ir tarp naivių liumpenų, niekada nemokėjusių savarankiškai ūkininkauti, tarp kartojančių, kad „prie ruso buvo geriau“. Atsirastų balsuojančių už LDDP „ataugas“: „valstiečių“ (net žadančių pasivogti valstiečių liaudininkų pavadinimą), „ūkio“, moterų ir kt.

Pazvelkime į tuos ketverius „darbo demokratų“ valdymo metus. Kiekviena atsiurkianti valstybė sprendžia tris neatiskiriamas tarpusavyje susijusias uždavinius:

- 1) valstybės išorinės ir vidaus apsaugos sistemos sukūrimas;
- 2) ūkio plėtojimas, siekiant, kad jis tarnautų visos valstybės reikalmams;
- 3) Tautos kultūrinis ir etnis ugdymas.

Nė vienas iš šių uždavinių „de-de-pistams“ nerūpejo, nė vieno iš jų jie nemanė spresti. Vienintelis dalykas, kuri per visą šį laiką jie darė, yra savo pozicijų įtvirtinimas visose srityse, kur tik galima turėti kokios nors asmeniškos materialios naudos.

Pailiustruokime ju valdymo laikotarpį konkrečiais pavyzdžiais.

1. Visiškai sužlugdyta teisėtvarkos ir teisėsaugos sistema. Žmonės prarado bet kokią pasitikėjimą ja, bet kokią viltį, kad galima „rasti teisybę“ įstatymišku keliu. Nusikalstamųjų grupuotės įsikverbė net į tokias sritis, kurios tiesiogiai tuoj pat lyg ir neduoda apčiuopiamo pelno. Tai spauda, televizija, knygų leidyba ir pan. Tai nėra tik apsilaidimo pasekmė. Tai – samoningas kenkimas, bandymas išardyti Lietuvos piliečių, kad savarankišką Lietuvos valstybę net ir negali būti jokio teisingumo, kad net pasiskusti nebėra kam. Žmonės pro sukastus dantis lyg ir juokauja: „Anks-



Kas nepažįsta garsiosios Clevelando „Grandinės“? Turėsime progą ją šauniau pasirodymu dar kartą pasigėrėti X tautinių šokių šventėje liepos 6 d.

čiau nors Maskvos kartais bijodavo.”

Kai viešpatuoja neteisybė, nėra ko tikėtis nei normalaus ūkio, nei kultūros plėtojimo. Tokia valstybė negali jaustis saugi, patraukli užsienio partneriams, normaliems tarpvalstybiniais kontaktams. „Banalinės“ valstybės pilietis, net jei jis yra doras žmogus, nesujęs su jokia nusikalstama grupuote, negali tikėtis pagarbos, bendradarbiavimo su kitų kraštų atstovais. Taip pasaulio akys griaujamąs geras lietuvių vardas, teršiamas ir žeminamas tautos įvaizdis. Pirmajame pasaulyje pagal policininkų skaičių tūkstančių gyventojų, bet kasdien skaičiuojame šturpiusius, negirdėtus savo žiaurumu nusikaltimus.

2. Nesukurta jokia savarankiška vidaus ar užsienio politika. Vadinamoji vyriausybė tik, geriausi atveju, atsėdi jai skirtą laiką – „kadenciją“. Kur tik įmonoma, valstybės arba tarptautinių pagalbos fondų sąskaita, važinėjama pasižmonėti po egzotiškus kraštus, sudarinėjamos programėlės, kurios turi sudaryti veiklos įspūdį, tačiau jos nėra nei pirmajame, nei realios. O tos vyriausybės užuovėjoje tarpsta įvairiausių „kompanijų“, užimamųjų pozicijas, kurių tikisi nebeprarasti, net valdžiai pasikeitus.

Na ir kas, kad LDDP negaus daugumos Seimo rinkimuose, mano sau gerai įsitvirtinusi „sutvė“, jei jau „prichvatizuota“ didžiule gamykla, uosto krantinė, jei čiuptukai jau apraizgę buvusį karinį oro uostą ar bazę, jei „savi kadrų“ įtaisyti žemėlaidžio ir net tokiose srityse, kaip archyvų apsauga arba švietimas.

3. Valstybei užkrauta milžiniška skola, ilgai laikui atėjus viltį savarankiškai plėtoti tautos ūkį. Pasiskolintos nesuskaiciuojamos sumos kažkur dinga, bet joms, pasirodo, suteikta valstybės garantija. Taigi atiduoti reikės vaikų vaikams. Pavogta galimybė savarankiškai ūkininkauti net keliasdešimčiai metų.

4. Daugybė Lietuvos žmonių prarado darbą ir, aišku, pragyvenimo šaltinį. Neorganizuota

jokia veiksminga šių žmonių gelbėjimo sistema: naujų darbo vietų paieška, per kvalifikavimą. To ir neįmanoma padaryti, kai praktiškai sugriautos visos ūkio šakos. Mokytis žmogų naujo darbo galima tik tada, kai yra tokio darbo vietos. O jos gali atsirasti tik tuomet, kai plėtojama gamyba, prekyba, aptarnavimas ir kt. Nevystant savo žaliavinės bazės (tame tarpe ir žemės ūkio), negali normaliai veikti ir perdirbamoji pramonė. Netobulinant savo energetikos, neįmanoma jokia savarankiška ūkinė veikla. O juk Lietuva nėra, kaip kartais teigiama, neturinti jokių žaliavinių ar energetinių resursų. Turime daugybę vadinamųjų „naudingų iškasenų“ ir ne tokiu jau menku energetiniu ištekliu. Tačiau LDDP viešpatavimo laikotarpiu visa tai begėdiškai grobdoma arba žlugdoma.

5. Nevystant žemės ūkio ir pramonės, negali normaliai veikti transporto ir ryšių sistema, komunalinis aptarnavimas, sveikatos apsauga ir socialinis aprūpinimas. Paprasčiausiai dabar Lietuvoje tam „nėra pinigų“. Vienintelis šaltinis – dar iš kur nors papildomai jų pasiūlyti. Be gamybos negali gyvuoti ir tokios sritys, kaip prekių tranzitas, turizmas, mokslinė ir meninė kūryba.

6. Neišvengiama ūkinės suirėties pasekmė – gyventojų kultūrinio lygio smukimas, švietimo sistemos irimas, tautos intelektualinio potencialo menkėjimas ir dorovinė degradacija. Kultūros tuštumai atsiradus, jos vietą užpildo šlamštai, skatinantis pačius žemiausius įgeidžius, propaguojantis vienadienę gyvenimą ir išskrypinimus: narkomaniją, prostitutiją, sadizmą. Šmeižiama Bažnyčia ir propaguojama beprotiškųjų sektų veikla. Mokslinį planavimą keičia horoskopai, mediciną – atvira šarlatanystė.

Dar baisiau, kad tai plinta ne savaimė, o valdantiejiems visokeriopai skatinant, arba bent jau „demokratiškai“ leidžiant ir laiminant. LDDP priklausanti „laisvoji nepriklausomoji“ televizija diena iš dienos sistemingai tyčiojasi iš tautos istorijos ir kultūros, reklamuoja nemokšiskumą ir chamižumą. Visa

tai pridengiamą vakarietišku mo ar net reformų pavaldais.

Štai tik kai kurie LDDP keturmečio siautėjimo Lietuvoje vaisiai! Panašų „nuopelnų“ yra ir daugiau. Neišskokite nieko, absoliučiai nieko teigiamo šios „penktosios kolonos“ veikloje. Neišskokite tarp jų jokio padarimo, jokio savo baisios kaltės suvokimo. Atsikratykite bet kokių iliuzijų, kad su jais dar galima žmoniškai kalbėtis ir ką nors dora susitarti. Jie mokės igit patį nekalčiausią pavidalą ir čia pat žiauriausiai apgaus, išniekins arba sunaikins. Tai – nepataisomieji. Per labai trumpą laiką jie atvedė Lietuvą ten, kur jiems tikriausia ir reikėjo atvesti – prie mirtino, galutinio valstybės ir tautos sunaikinimo slenksčio. Nevadinkite jų net komunistais, t.y. turinčiais bent kažkokią idėją. Vienintelis teigiamas dalykas, ką galima įžiūrėti per tuos jų veiklos metus, kad galbūt tautos daliai atsivėrė akys, gal šį nemažą dalyką nusikratę paskutinių menkaverčių iliuzijų ir nebesiduos apmulkinama.

Žinoma, labai svarbu kad toks praregėjimas nebūtų pavėluotas. Svarbu, kad nauji „slaptieji protokolai“ tarp Rusijos ir kurios Vakarų galybės nebūtų jau suplanavę mūsų tautos sunaikinimo. Svarbu, kad tie, kurie dabar dar valdo, neperežgėtų paskutines ribas, už kurios jau nieko nebėra. Nebėra nieko baisiau už savo tautos išdavimą.

Vienintelis kelias, kuris dar įmanomas, gelbstintis nuo pradžios, yra tautos susitelkimas, visų jos gyvųjų jėgų suvienijimas, kuris leistų demokratiškų būdų nušluoti nuo valstybės vairo vagių, pardsavėlių ir nuodytojų gaują. Tik tada dar galima iš pat pradžių atkurti tai, apie ką planuota Kovo 11-ąją. Tik tada galima tikėtis, kad valstybėje ims viešpatuoti įstatymas, darbas, kultūra ir meilė.

Tačiau, jeigu tos jėgos, kurios dar gali tai padaryti, gais laiką, trypčiodamos ir vis besiderėdamos dėl „galimos koalicijos sudarymo“, jeigu jos vis dar aiškinsis, kuri iš jų svarbesnė arba kaip geriau sudaryti „rinkiminį sąrašą“, tai gan greitai jos galės tik parduoti viską, kas mūsų praeityje buvo garbinga.

CLASSIFIED GUIDE

REAL ESTATE



REALMART II, Inc.
6602 S. Pulaski Rd.
Chicago, IL 60629

BALYS BUDRAITIS
Broker-Associate

Patarnauja įvairių nuosavybių pirkime bei pardavime, mieste ir priemiestuose. Sinteresuoti skambinkite:

BUDRAICIUI

Bus. 312-585-6100 Pager 312-308-0307
Fax. 312-585-3997

REAL ESTATE



REMAX
REALTORS
(312) 586-5959
(708) 425-7161

RIMAS L. STANKUS

- Perkant ar pardudant
- Greitas ir sąžiningas patarimas
- MLS kompiuterių FAX pagalba
- Nuosavybių įkainavimas
- Perkaime ir pardavime namus
- Apartamentus ir žemę
- Pensininkams nuolaida

FOR SALE

Parduodu gražius
tautinius rūbus.
Kreiptis:
tel. 312-523-5972

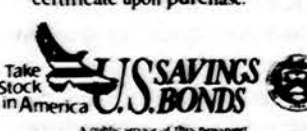
IEŠKO DARBO

Vidutinio amžiaus moteris
ieško darbo 2-ims dienoms į sav.
Viena diena gali būti vidury savaitės. 312-927-0245

Jauna moteris iš Lietuvos, turinti
žalią kortelę, vairavimo teises,
galinti susisiekti angliškai ieško
darbo. Tel. (708) 795-1235.

Many happy returns.

Give the gift that gives back more than you've given. For as little as \$25, you can give a piece of America to someone you care about. Ask your banker for a gift certificate upon purchase.



DRAUGE GAUNAMI RELIGINIAI LEIDINIAI

MALDOYNELIS. Mišių ir kitos maldos vaikams. 167 psl.	\$7.50
VIEŠPATIE IŠKLAUSYK MANĖS. Maldaknygė. Kun. K. Matulaitis. MIC. 640 psl.	\$5.00
APSAUGOK AUKŠČIAUSIAS. Maldaknygė. Kun. dr. P. Aleksa. 254 psl.	\$1.00
LAIDOJIMO APEIGOS. 55 psl.	\$1.00
KRISTAUS KANČIA. K. Brentano. 347 psl.	\$3.00
MOTINA GAILESTINGOJI. Kun. dr. J. Prunskis. 119 psl.	\$1.00
DIEVAS IR ŽMOGUS. Prel. dr. F. Bartkus. Kun. dr. P. Aleksa. 516 psl.	\$1.00
ŠV. RAŠTAS. NAUJASIS TESTAMENTAS. Kun. Česl. Kavaliauskas. 648 psl.	\$10.00
KĄ MES TIKIME. Tikybos vadovėlis. Kun. K. Čeliešius. 195 psl.	\$5.00
KRISTAUS MOKSLO ŠVIESA. Kun. J. Velutis. 230 psl.	\$3.00
MISIOLĖLIS. Romos mišiolas visiems tikintiesiems. 1197 psl.	\$27.00
MARIJOS GARBINIMAS LIETUVOJE. J. Vaisnora. MIC. 445 psl.	\$1.00
IEŠKANČIOJO PĖDSAKAI. Evangeliniai mąstymai. Kęstutis Trimakas. 267 psl.	\$10.00
ATEIK, ŠVENTOJI DVASIA. Religiniai pamokimai vaikams. 56 psl.	\$4.00
PRISIKELIMO ŽMONĖS. K. Baranaukas. 223 psl.	\$3.00
MEILĖS UGNIS. Kristi ir bažnyčiai. Kun. dr. K. Matulaitis. MIC. 360 psl.	\$1.00
MANO DIEV VIS ARČIAU PRIE TAVĖS. Ladas Tulaba. 365 psl.	\$5.00

Pastaba. Užsakant knygas paštu, pinigų nesiųsti. Su knygomis gausite sąskaitą, kurioje bus pažymėta knygos kaina ir pasiuntimo išlaidos. Illinois gyv. pridėdama State sale tax 8.75% nuo knygos kainos.

No One Offers You More of Eastern Europe!

Over the past few years, LOT Polish Airlines has established the most comprehensive network of destinations in Eastern Europe, with Warsaw as the strategic hub. The network is conveniently linked with LOT's transatlantic route, giving passengers from New York, Newark and Chicago easy access

to Riga, Tallinn, Moscow, St. Petersburg, Kiev, Lvov, Minsk and VILNIUS, LITHUANIA.

Take advantage of LOT's low fares, the luxury of LOT's fleet of new Boeings and ATRs and the comfort of the new international terminal at Warsaw Okęcie Airport. Make your reservations today!

Information, reservations and ticket sales at the offices of LOT POLISH AIRLINES or your local Travel Agent.



New York: 212-669-1074.
Chicago: 312-236-3388.
Los Angeles: 213-934-5151.

Montreal, P.Q.: 514-644-2674.
Toronto, Ont.: 416-236-4242.
Toll-free: 800-223-0593.



MINĖJIMAS — AKADEMIJA — KONCERTAS

Prof. Stepono Kairio, Vasario Šešioliktosios Signataro, ir Kipro Bielinio, Steigiamojo Lietuvos Seimo atstovo, minėjimas ir palaikų išlydėjimas iš Tautinių lietuvių kapinių Čikagoje į Petrašiūnų kapines Kaune, įvyks birželio 29 d., šeštadienį, 3 val. p.p. Balzeko Lietuvių kultūros muziejuje 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL
Visuomenė kviečiama gausiai dalyvauti.

Rengėjai: speciali Lietuvos Parlamento komisija ir jos atstovas dr. Jonas Valaitis

PRIEŠ 10 METŲ ČIKAGOJE MIRĖ VYSK. ANSAS TRAKIS

Prieš 10 metų, 1986 m. birželio 23 d. ryte, Čikagoje mirė išeivijos lietuvių evangelikų-liuteronų bažnyčios vyskupas Anas Trakis, sulaukęs vos 74 savo amžiaus metų, palikdamas giliame liūdesyje ne tik žmoną dr. Adelę Ivaškaitę-Trakienę, sūnų Martyną, bet ir visą išeivijos lietuvių evangelikų-liuteronų bažnyčią. Velionis gyvenime pasižymėjo savo nepaprastu darbštumu ir organizaciniais talentais ypač pokarinėje Vokietijoje, steigiant pabaltiečiams skirtose stovyklose lietuvių evangelikų parapijas, organizuojant jaunimo ratelius, įvairius suvažiavimus ir dvasiškai aptarnaujant pavienes parapijas, kartu įsijungiant į bažnytinės spaudos darbą.



Vysk. Anas Trakis

Velionis, atvykęs su jauna žmona 1951 m. į Ameriką, apsigyveno Čikagoje. Čikagoje yra sena lietuvių evangelikų-liuteronų Ziono parapija, kurioje jau aptarnauja kun. lic. Jonas Pauperas. Kun. Ansu Trakiui tenka pasinaudoti Augustano sinodo kvietimu dėsnyti Rock Island, Illinois, esančioje kunigų seminarijoje sisteminę teologiją. Tuo metu vis daugiau naujų lietuvių atvyko į Čikagą, kuriems konservatyvios bažnytinės apeigos Ziono parapijoje atrodė neįprastos, todėl daugelis kreipėsi į Čikagoje gyvenantį kun. Martyną Preikšaitį ir kun. Aną Trakį su pasiūlymu steigti naują, amerikiečių sinodams nepriklausomą lietuvių evangelikų-liuteronų parapiją, kurioje būtų prisilaikoma teisiškai turėtų apeigų. Juodviem tokiame sumanymui pritarus, buvo įsteigta slovakių ev. liut. parapijos patalpose prie 18-tos ir Halsted gatvių nauja lietuvių evangelikų parapija, kurioje buvo suorganizuota Moterų draugija, Sekmadieninė vaikų mokykla, choras ir jaunimo ratelis. Kun. Vytauto Didžiojo universitete studijavo humanitarinius mokslus, po to išvyko į Šveicariją, kur Bazelio ir Züricho universitetuose studijavo teologiją ir filosofiją. Po sugrįžimo 1940 m. į gimtąją šalį, liepos 28 d. ordinuojamas Tauragėje evangelikų-liuteronų bažnyčios kunigu, paskiriamas aptarnauti Šilalės ir Tauragės parapijas. Sovietams užėmus Lietuvą, pasitraukė į Vakarų. Bavarijos Hof mieste gavo vietinę bažnyčios vikaro vietą. Karui pasibaigus, dvasiškai

dideles vaizs, Sekmadieninė mokyklos vaikučiai pasirodė lietuviškais giesmėmis ir eilėraščiais, jaunimo ratelis įvairiais renginiais ir parapijos choras išpūdingais Giesmių vakarais, pritraukė gausią lietuvišką visuomenę. Chorui pradžioje vadovavo Martynas Lacytis, o po jo — Jurgis Lampešis ir kiti.

Kun. Anas Trakis buvo evangelikų skautų dvasios vadu jau nuo 1949 m., skautų sąjunga buvo jį apdovanojusi Lelijos ir Geležinio vilko ordiniais. Kurį laiką jis ėjo BALFO vicepirmininko pareigas, priklausė Mažosios Lietuvos draugijai, redagavo „Evangelijos žodį“, paruošė lietuviams evangelikams svetur „Palydovą“, prisidėjo prie naujo giesmyno su maldomis išleidimo, dirbo prie „Svečio“ leidimo. Be to, tekdavo rektoriais atlaikyti bendratikiams pamaldas Collinsvill, Clevelande, Detrote, Toronte, Montrealyje ir kitu.

Antanui ir Angelei Kašubams, niekur nerandant patalpų numatyti pirmajai lituanistnei mokyklai Čikagoje, užklausus kartą kun. Aną Trakį, ar nebūtų galima įsteigti tokią mokyklą jo vadovaujamoje parapijoje, jis džiaugsmingai sutikęs užleisti parapijos kuklias patalpas lietuviško žodžio mokymui, nors turėjęs pirmą atsiklausti parapijos tarybos. Parapijos taryba tokiame sumanymui visiškai pritarusi, ypač tarybos vicepirmininko Edmundo Šrederio pritarimo žodžiai sudarė jam asmeniškai nepaprastą įspūdį.

Kun. Anas Trakis gimė 1912 m. birželio 2 d. Kuršelių kaime, Kretlingalės parapijoje, pasiturinčio ūkininko Miko Trakio ir jo žmonos Trūdės Baltrytės vaikais gausioje šeimoje, buvo pakrikštytas Kretlingalės išlaukuose rastų akmenų 1741 metais statytoje bažnyčioje. Parapija tuo metu didžiavosi bažnyčios vargonininku Fridriku Kelkiu, kuris ne tik kūrė lietuviškas giesmes, bet redagavo ir tuolaikinę lietuvišką spaudą. Tėvas Mikas Trakis turėjęs ne tik savo ūkiniais reikalais, bet ir lietuvių dvasiškų gyvenimu, apkeliaudamas savo kraštą ir žemaitiją kaip liaudies pamokslininkas — Dievo žodžio skelbėjas. Sūnus Anas lankė Šimkų pradžios mokyklą, vėliau — Vytauto Didžiojo gimnaziją Klaipėdoje. Kaune Vytauto Didžiojo universitete studijavo humanitarinius mokslus, po to išvyko į Šveicariją, kur Bazelio ir Züricho universitetuose studijavo teologiją ir filosofiją. Po sugrįžimo 1940 m. į gimtąją šalį, liepos 28 d. ordinuojamas Tauragėje evangelikų-liuteronų bažnyčios kunigu, paskiriamas aptarnauti Šilalės ir Tauragės parapijas. Sovietams užėmus Lietuvą, pasitraukė į Vakarų. Bavarijos Hof mieste gavo vietinę bažnyčios vikaro vietą. Karui pasibaigus, dvasiškai



A.P.P.L.E. programa vykdoma ne vien mokytojų vasaros kursuose Lietuvoje, bet ir visais metų laikais, ruošiant susitikimus su Lietuvos švietimo atstovais ir A.P.P.L.E. talkininkais iš JAV. Iš kairės stovi: Alantos (Moletų) Žemės ūkio mokyklos direktorius Vladas Puvaskis, A.P.P.L.E. direktorė Emilija Sakadolskienė, švietimo ministerijos pedagogų kvalifikacijos skyriaus viršininkė Regina Klepačienė, A.P.P.L.E. talkininkas Juozas Karmūza, A.P.P.L.E. gen. direktorė Vaiva Vėbrautė ir Moletų švietimo sk. vedėjas Valentinas Stundys; sėdi — Žemės ūkio mokyklos moksleiviai.

ATSIŠVEIKINANT SU TEISININKU ALGIRDU BUDRECKU

1996 m. birželio 5 d. atsisveikinom su dar vienu tauri lietuviu teisininku Algirdu Budrecku. Jo nueitas gyvenimo kelias buvo įvairus ir uolėtas. Jis gimė Rumunijoje, kur jo tėvas teisininkas turėjo aukštą pareigą. Dar mažas būdamas, su tėvais grįžo į Kauną, kur jo tėvas buvo paskirtas Vyriausiojo teismo teisėju.

Algirdas kurį laiką lankė Jėzuitų gimnaziją, vėliau persikėlė į suaugusiųjų gimnaziją, kurią baigė gerais pažymiais. Atostogas Algirdas su savo dvyliki broliu Liutaveru ir seserimi Gražina praleisdavo savo tėvo Juozemo dvare. Baigęs gimnaziją, jis nutarė eiti savo tėvo pėdomis ir įstojo į Vytauto Didžiojo universiteto Teisės fakultetą. Gavęs teisininko diplomą, praktiką atliko Šveicarijoje. Ten dirbant teisme, reikėjo žinoti lenkų kalbą, kurią jis gana gerai valdė. Atlikęs praktiką, Algirdas pasirinko advokato karjerą. Advokatavo Kaune. Tiek per savo veržlumą, tiek naudodamasis tėvo padėtimi, jis greit įsigijo plačią klientūrą. Gaila, po dvejų metų jis turėjo Lietuvą palikti, pasitraukė į Austriją, kur ir sulaukė karo galo.

Atvykęs į Ameriką, apsigyveno Čikagoje. Jis čia nėjo dirbti

aptarnavo politinius kalinius ir belaisvius, kol galėjo vėl įsijungti į lietuvišką veiklą Vokietijoje.

Šiandien netoli Čikagos, esančiose Tautinėse lietuvių kapinėse ant vienos kalvos stovi imponantiškas paminklas, primenantis praeivius vysk. Anso Trakio ir jo žmonos dr. Adelės Ivaškaitės-Trakienės atliktus darbus lietuvių evangelikų-liuteronų išeivijos bažnyčiai ir kartu lietuvišką visuomenę. Tevėsiškas parapija numato paminti šią suaktį atitinkamai pamaldų metu bažnyčioje.

Valteris Bendikas

į fabriką, kaip daugūmas iš mūsų darė, bet, pramokęs anglų kalbą, išlaikė brokerio egzaminus ir pardavinėjo lietuviams namus.

Budreckas buvo gyvo būdo, šnekus ir veiklus. Jis priklausė Lietuvių teisininkų draugijai, Šaulių sąjungai, Čikagos lietuvių tarybai, Tautos fondui. Teisininkų draugijoje jis ėjo į centro ir skyriaus valdybas ir per posėdžius bei susirinkimus inėškėdavo įvairių įdomių pasiūlymų. Taip jis net siūlė paruošti būsimai nepriklausomai Lietuvai naujo civilinio ir baudžiamojo kodekso projektus.

Nemažiau veiklus jis buvo ir Šaulių sąjungoje. Čia jis buvo užsitarnavęs net keturias žvaigždes ir ėjo teisinio patarėjo pareigas.

Atsisveikinimą pravedė Vytauto Didžiojo šaulių rinktinės vadas Justinas Šidlauskas. Jis, vyr. šaulių vadas Mykolas Abašius ir LSS išeivijos medalių bei ordinų tarybos pirmininkas Edmundas Vengianskas savo kalbose pabrėžė, kad Budreckas bu-

vo pareigingas, drausmingas ir draugiškas šaulys, kuris ėjo į centro valdybą ir joje aktyviai reikėsi.

Teisininkas Petras Jokubka savo žodyje apibūdino Algirdą, kaip gabų teisininką, kuriam netrūko gražių idėjų, bet tik tremties sąlygos neleido jam jų įgyvendinti. Jokubka priminė, kad buvęs Lietuvos teisininkas vienas po kito apleidžia šį pasaulį. Pradžioje draugija turėjo daugiau kaip 200 narių, o dabar juos galima suskačiuoti ant vienos rankos pirštų. Svetinga Amerikos žemė priglaudė daug garbingų Lietuvos teisininkų kūnus: buvusį krašto apsaugos ministrą Rapolą Skipitį, teisingumo ministrą Joną Gudauskį, buvusį teisingumo tarėją Bronių Ivanaušką, kariuomenės teismo pirmininką gen. Vladą Mieželį ir daug aukščiausiojo bei apygardų, apylinkių tiesmų teisėjų ir advokatų.

Nuliūdę liko: Eugenijus Bartkus su šeima bei Lietuvoje gyvenantieji brolis Liutaveras su šeima ir sesuo Gražina.

Pagal velionio norą sudeginto kūno pelenai bus nusiųsti į Lietuvą, kurią jis taip mylėjo ir svajojęs ten grįžti.

Velionis buvo palaidotas su visomis religinėmis apeigomis.

Dr. Petras Ironis Jokubka

A.†A.

TAMARAI DANILEVIČIENEI

mirus, jos vyrui VLADUI, dukterims ADRIANAI ir JULIETAI ir visiems giminėms bei artimiesiems reiškiamas nuoširdžiausias užuojautą.

Dr. Juozas Petrikas
Margarita Petrikaitė

Brangiai Mamytai, mylimai Močiutei ir Promočiutei

A.†A.

JADVYGAI VARANECKIENEI

mirus, nuoširdžiausiai užjaučiame sesę VANDĄ ALEKNIENĘ ir jos skautišką šeimą.

Seseriškai —
„Verpsčių“ būrelis

Mirus

VYTAUTUI KAVOLIUI

širdingai užjaučiame artimiausius — RITĄ, PERKUNĄ, KESTUTĮ ir liūdimė kartu.

Aleksandras ir Violeta Štromai,
Saulius ir Lina Žukai,
Irena Veisaitė,
Arūnas ir Živilė Sverdiolai,
Darius ir Nijolė Kuoliai,
Rimas Banys

Vilnius, 1996 m. birželio 25 d.

PADĖKA

A.†A.

PRANAS VINDAŠIUS

Po ilgos ir skausmingos ligos a.a. Pranas Vindašius mirė savo namuose š.m. birželio 4 d. ir birželio 7 d. buvo palaidotas Šv. Kryžiaus kapinėse, Racine, WI, kur jis su šeima išgyveno 45 metus. A.a. Pranas gimė 1911 m. Ylakuose, netoli Šventosios ir Baltijos krantų.

Liūdesyje liko žmona Marta ir trys dukros su šeimomis: Irena ir Kenn Raikala iš Superior, MI, Loreta ir Petras Vainiai iš Malvern, PA, ir Neringa ir Lee Fonarev iš River Vale, N.J., bei aštuoni anūkai: Kenneth, Don, Daniel, Antanas, Petras, Aldona, Paul-Andre ir Chris-Patrick; sesuo Zita Sakalienė su vyru Pranu iš Kanados; broliai Gediminas ir Bernardas Vindašiai su šeimomis ir daug kitų giminų.

A.a. Prano šeima nuoširdžiai dėkoja kun. P. Cibulskui už maldas koplyčioje, kun. Charles Wheatley už nepaprastai gražias šv. Mišias Šv. Kazimiero bažnyčioje ir už giliai prasmingus žodžius pamokslė bei prie kapo.

Taip pat dėkoja Šv. Kazimiero parapijos chorui, giedojusiam šv. Mišių metu bei visiems atvykusiems laidotuvių dalyviams.

Ypatinga dėka skiriama Bronei ir Petri Nekrošiams, kurie beveik kasdieną lankė ir padėjo slaugyti ligonį; Rūtai Jaraitytei ir Viktorijai Prochaskai už didelę pagalbą paskutinėmis dienose; Lioninui ir Felicijai Plūram, kurie suteikė pastogę savo namuose a.a. Prano sesers šeimai, atvykusiai iš Kanados ir laidotuves.

Širdingas acū visiems, užprašiusiems šv. Mišias už a.a. Prano sielą ir už puikias gėles.

Dėkojame už \$530 skirtus Našlaičių globos komitetui, kuriuos suaukojo Irena ir Kenneth Raikala, Friede ir Gustavas Malwitz, Kotryna ir Raymond Graudžiai, Jonas Vainius, Bronė ir Juozas Milašiai, Dalia ir Jim Fitch, Viktoras Kazimiekaitis su šeima, L. ir F. Plūrai, Danutė Vindašienė, Elena Retzer, Vincas Bagdonas, Audrė Sakalaite, Dennis Pelky, Barb Hellgren, Stasys Budrys; Petras ir Bronė Nekrošiai, Stasys Potulius, Bronius Jaras, O. Tamulėnas, Jack Monroe su šeima, Arūb šeima, Milašauskų šeima, Z. Lukauskas, Tony Kapla, Martha Loschat, Walter H. Brunzman ir Mars šeima.

Liūdinti žmona Marta Vindašienė, dukros Irena, Loreta ir Neringa su šeimomis.

A.†A.

ALEKSUI VAŠKELIUI

mirus, žmonai PRIMAI, dukrai DANUTEI su vyru, seseriai SOFIJAI SALIENEI su šeima, seserims ir broliui Lietuvoje, bei visiems pažįstamiems ir giminėms reiškiau gilią užuojautą.

Stasys Vaškėlis

LIETUVOS NAŠLAIČIŲ GLOBOS KOMITETAS DĖKOJAI

Mirus a.a. BENEDIKTUI ROČKUI š.m. birželio 4 d., vietoje gėlių buvo renkamos aukos jo atminimui. Žmonių pasirinkimu ir žmonos paskyrimu, Lietuvos našlaičiams ir nelaimingų vaikų pietums mokyklose buvo suaukota \$585.00 Reiškiamas užuojautą Velionio žmonai ir dėkojame aukotojams:

\$100 — Jonė ir Feliksas Bobinai.

\$50 — Elena Deckys M.D. ir Genovaitė Budraitienė.

\$30 — Aleksandras Traška.

\$20 — F. V. Kaunas ir Ramona Kaunas, B. ir O. Kremeriai, Juozas ir Valė Remiai, Ona Daškevičienė, Raimundas Rimkus, Birutė Biskienė, Kostas Dočkus, Kisielių šeima, Motiejus Kvedaras, Nijolė Laverd, Eleonora Radvilienė, Irena Palulius, U. Skinderis, Anelė Šulaitienė.

\$15 — Stasė ir J. Šiaučniūnai.

\$10 — Vytautas Menčinskas, B. ir V. Žukauskai, Antanas Ragauskas, J. ir J. Ruginiai, Ona Venclovičienė, Antanas ir T. Zailskai.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

DĖMESIO!

Dešimtosios tautinių šokių šventės (liepos 6 d.) proga „Draugo“ šeštadieninė laida skiriama šiam svarbiu užsienio lietuvių gyvenime įvykiui – jubiliejinei tautinių šokių šventei – paminėti, pasidžiaugti ir jos dalyviais, ir svečiais iš arti, iš net labai toli.

Kviečiame skaitytojus, organizacijas, verslo įstaigas siųsti savo sveikinimus į „Draugą“ – visi jie bus gražiai išspausdinti minėtoje laidoje, kuri pasklis labai plačiai, nes dienraštis bus platinamas šventės mugėje, taip pat viešbutyje, kur apsisistos daugumas dalyvių.

Jūsų sveikinimai prisidės prie šventės iškilmingumo ir džiaugsmo, nes tuo būdu į ją gali įsijungti visi, net ir negalintys asmeniškai dalyvauti. Jūsų įstaigos, paslaugų ar verslo reklama bus taip pat labai veiksminga, nes pasieks daug skaitytojų, tad raginame jas siųsti ir iš kitų miestų, ne tik iš Čikagos.

Sveikinimai ir reklamos turi „Draugo“ administraciją pasiekti iki birželio 28 d., kad suspėtų jas išspausdinti šioje specialioje, X jubiliejinei tautinių šokių šventei skirtoje, laidoje.

„Draugo“ administracija

Kaip praneša birželio 22 d. „Chicago Tribune“ dienraštis, keturi imigrantai iš Rytų Europos, nelegaliai atvykę į Ameriką – jų tarpe trys lietuviai ir vienas lenkas – pernai spalio mėnesį Čikagoje buvo sugauti vagiant prabangius automobilius ir paskui siunčiant juos į Rusiją, Latviją bei Lietuvą. Visi buvo sugauti ir apkaltinti, pavogę bent 100 automobilių. Praėjusią savaitę visi keturi buvo teisti ir pripažino 27-nyomis vagystėmis. Tikima, kad baumės jiems bus paskirtos rugpjūčio 20 d., o, jas atlikę šiame krašte, bus deportuoti namo. Nuteisti yra šie asmenys: Rimantas Zalagaitis, 29 metų amžiaus, Lietuvos pilietis, turėjęs atsedėti nuo 37 iki 46 mėn. kalėjimo; Renatas Federavičius, Lietuvos pilietis, 23 m. amžiaus, Marius Vosilius, 22 m. lenku pilietis (!) ir Artūras Kisieliū, 27 m. amžiaus, Lietuvos pilietis, šie trys turėjęs praleisti nuo 24 iki 30 mėnesių. Nėra abejonės, kad kai kurias šių pavardžių JAV teisėjai vėl ateityje girdės, nes ne vienas jų „verslininku“ jau ir anksčiau šiame krašte (taip pat savo tėvynėje) buvo pakliuvę į policijos dėmesį. Tokie tipeliai sugeba gauti vizas ir keliauti ten, kur jiems pelningiau.

Akademinių Skautų sąjūdžio Studijų dienos ir akivaizdus suvažiavimas š.m. spalio 4-6 d. vyks Resurrection Center, Woodstock, IL. Visi ASS nariai kviečiami dalyvauti. Registracija būtina atlikti iki š.m. liepos 15 d., įmokant registracijos mokeskį 50 dol. asmeniui. Registracija būtina, nes Resurrection Center reikalauja liepos 15 d. įnešti mokeskį už naudojimąsi patalpomis. Pažymėtina, kad Korp' Vytis ir Akademinių Skautų draugovės nariams-ems, iki 21 m. amžiaus, bus teikiama 35 dol. nuolaida, kuris bus atleidžiama mokant likusią studijų dienų mokesčio sumą. Stovyklai registracija ir mokesčiai siunčiami fil. Ramonai Kaveckaitė, 4106 W. 97th St., Oak Lawn, IL 60453. Tel. (708) 499-0687.

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629
(4 bl.) šiaurės nuo Balzeko muziejaus)
Tel. 312-582-4500
14325 S. Bell Rd., Lockport, IL 60441
Tel. 708-301-4966
Valandos pagal susitarimą

Advokatas Jonas Gibaitis
6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. (1-312) 776-8700
Darbo val. nuo 9 iki 7 val. vak.
Šeštad. 9 v.r. iki 1 val. d.

ADVOKATAS Vytis Lietuvninkas
4536 W. 63th Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 312-284-0100
Kasdien 9 v.r. – 5 v.v.
Šeštadieniais ir vakarais pagal susitarimą

ATSKRENDĄ SVEČIAI

Šį savaitgalį, birželio 29 d., atskrenda Argentinos tautinių šokių grupės: „Saltinis“ iš Rosario ir „Inkaras“ iš Buenos Aires.

„Saltinyje“ šoka 19 šokėjų, tarp 17 ir 25 m. amžiaus, vadovai yra Mario Kalainis ir Osvaldo Levanavičius. Ši grupė pirmą kartą pasirodys Tautinių šokių šventėje.

„Inkare“ dalyvauja 34 šokėjai, studentai ir veteranai, nuo 15 iki 66 m. amžiaus. Jiems vadovauja Juozas Pulikas, o mokytoja yra Birutė Petrauskaitė-Daratenienė. Ši grupė dalyvavo VII, VIII ir IX tautinių šokių šventėje.

Cleveland, OH, vykstantiame 64-tame Amerikos didmiesčių merų suvažiavime Čikagos meras Richard M. Daley išrinktas šio prestižinio metinio suvažiavimo pirminku. Pažymėtina, kad prieš 37 metus jo tėvui, ilgamečiui Čikagos merui, buvo suteikta pati garbė. Suvažiavime dalyvauja 250 dalyvių.

Lietuvos Olimpinių krepšinio komanda dalyvavo X lietuvių tautinių šokių šventėje liepos 6 d.; o sekmadienį, liepos 7 d., 1 val. p.p., Rosemont Horizons stadione žais rungtynes prieš Kroatijos Olimpinių komandą. Rungtynių pertraukos metu pasirodys lietuvių tautinių šokių grupės. Bilietus į rungtynes galima įsigyti iš anksto tik per Ticketmaster, tel.: (312) 559-1212, ir rungtynių dieną prie įėjimo.

Trys Pietų Amerikos tautinių šokių grupės: Buenos Aires „Inkaras“, Rosario „Saltinis“ ir Sao Paulo „Nemunas“ kartu su Panevėžio „Grandinėle“ atliks pošventinio koncerto programą. Pasirodys su lietuviškais ir gyvenamo krašto tradiciniais šokiais. Pošventinis koncertas įvyks antradienį, liepos 9 d., 7 val. vak., Jaunimo centre. Bilietus į pošventinį koncertą įsigyti šventės bilietų platintojo punktuose ir koncerto dieną prie įėjimo.

x Juozas Bacevičius patar nauja išsigyjant vairavimo teises. Skambinkite: 708-403-7334. (sk)

x Norint pirkti bei parduoti sklypus ar namus, prašome kreiptis į Vyt. ar Genę Beleckus, 540 Ambassador Ct., Sunny Hills, FL 32428, tel. 904-773-3333. (sk)

x Nuosirdi padėka kun. Kęstuičiui Trimakui už aplankymą koplyčioje, užuojautos žodžius ir atnašautą šv. Mišią auką birželio 7 d. mano mylimo Vyro a.a. Benedikto Ročkaus intencija. Liūdinti žmona Gabrielė. (sk)

x Prisimindami a.a. Igną Kazlauską, mirusį prieš 10 metų, Bronė, Juozas ir Vitas Kazlauskai, Ateitininkų Federacijos fondui paaukojo \$100. Nuosirdus acii! A.F.F. valdyba. (sk)

x A.a. Petro Abromačio atminimui aukos labdarai – \$380 – bus atiduotos Lietuvos Jėzuitų gimnazijos paremti. Aukoj: Genutė ir Kazys Kriaučiūnai, Aldona ir Vytautas Šoliūnai, V.K.G. Čepaičiai, Aldona ir Balyš Slonskiai, A. Puleikis, Regina ir Stasys Patlabai, T. J. Alenskai, Emilija ir Petras Brizgiai, Marija Kuprienė, J. R. Mozoliauskai, dr. Kisieliū šeima, Edvardas ir Lilian Seibučiai, Anastasia Seima, Margarita Piskowsky, R. K. Sušinskai, A. ir Regina Milašiai, Gediminas ir dr. Birutė Biskiai, Stasys Žilevičius, J. J. Lieponiai. (sk)

x Travel Centre, Ltd. siūlo skrydžius į Lietuvą ir visus pasaulio kraštus pigiausiomis kainomis. Kreiptis į Teresę Lesniauskienę, tel. 847-526-0773. (sk)

x Pensija iš Vokietijos! JAV-bėse gyvenantys, vokiškai kalbantys žydai dabar gali gauti pensiją iš Vokietijos. Informacijai skambinkite: Werner Zahn, 312-271-0657, Hansa Travel Bureau. (sk)



Redaguoja J. Placas. Modžiaga siūsti: 3206 W. 65th Place, Chicago, IL 60629

JONINĖS

Didžioji vidurvasario šventė yra Joninių išvakarės. Visą Joninių naktį jaunimas neina miegoti. Naktį maudosi upėse ir tvenkiniuose, ypač moterys, tada visus metus būsia sveiki ir gražūs. Joninių rytą, dar saule netekėjus, reikia nuogam pasivolioti rasoje, tai pranyks išbėrimai ir visokie skauduliai. Niekad vanduo neturės tokios gydomosios galios, kaip Joninių naktį.

Žmonės yra sukūrę pasakų apie papartio žiedo ieškojimą. Papartis pražystas tik Joninių naktį. Kas randa tą žiedą, lieka viską žinantis. Žinoma, turtingas ir laimingas. Kad tą žiedą surastų, turi būti labai drąsus, nes visokios baidyklės aplinkui slankioja ir gąsdina. Tai vis pasakos, nes papartis nežydi ir niekas jo žiedo nėra radęs.



KITI APIE MUS

Štai vieno straipsnio, seniai skaityto „Draugo“ puslapiuose, atpasakojimas. Datos ir numeriai išdėlioti atminties, tačiau aprašytas įvykis liko nepamirštąs.

Tolimoji Australija, universiteto auditorija. Ateina į auditoriją filologijos (kalbų mokslo) profesorius su Europos žemėlapiu. Žemėlapij pakabina prie lentos ir kreida apibrėžia mažą apskritimą prie Baltijos jūros. Tada prabyla į auditorijoje sėdinčius studentus. Čia Lietuva, daugelio kultūringų pasaulio kalbų lopšys. Reikia, kad iš čia kilo tos visos kalbos, t.y., Lietuva ir lietuvių kalba užima tą garbingą vietą. Pabaigęs kalbėti, paklausė, ar yra čia kas nors, kuris kalba ta kalba. Viena studentė pakėlė ranką. Profesorius pasikvietė ją pas save ir paprašė, kad ji pakalbėtų lietuviškai. Iš mamos ji buvo išmokusi vieną lietuvišką eilėraštį, kurį čia ir padeklamavo. Visi jai paplojo, o profesorius padėkojo. Nuo to laiko dar labiau ta studentė pamilo savo tėvų kalbą ir visada šeimoje kalbėjo lietuviškai.

KVAILUTĖ IR LAUMĖ (Lietuvių liaudies pasaka) (Tėsinys)

Laumė padėjo liežuvį ant priekalo. Kalvis vienu kartu paplono jai liežuvį. Grįžo laumė ir paežerė ir vėl šaukia:

– Bebenčiuk, atsiirk: aš tau duosiu virtų žuvų, tu man duosi žalių žuvų!

Bebenčiukas, manydamas, kad jį šaukia sesuo, atsiyrė į krantą. Laumė iš nendrių išsoko, pagrobė Bebenčiuką, apgobė skara jo galvą ir nusinėšė per girias ir laukus.

Vakare, kaip paprastai, atėjusi prie ežero su lauknešėliu, kvailutė ėmė šaukti: – Bebenčiuk, atsiirk: aš tau duosiu virtų žuvų, tu man duosi žalių žuvų!

Šaukė jį ilgai, tačiau niekas neatsiliepė. Bevaikščiodama ežero pakrante, kvailutė atrado nendrynę brolio laivelį. Čia pat buvo jo tinklas ir klumpės.

Tėvynės ŽVAIGŽDUTĖ

[Isteigtas Lietuvių Mokytojų Sąjungos Chicago šlyrius]



Prūsijos miesto Iščuio vaizdas. Iš C. Hartknoch'o „Alt-und Neues Preussen“, 1684. Išleido AM & M Publications.

JONINIŲ PASAKA

Dega, liepsnoja laužai padūmė,
Raganos piktos skraido ant šluotų.
Gaidžiū pavirtęs kaukas pakrūmė
Joja ant ožio išdegutuoto

Eiklūs kipšiukai laumes šokdina,
Aitvarui nešant alų ir midų.
Ūbia peledos iš tankumyno:
– Papartio žiedas šile pražydo!

Skuba našlaitė į klaukų mišką
Papartio žiedo – laimės ieškoti.
Iš sielvartelio ašaros trykšta,
Uja ir bara namuos pamotė.

Išvaikšto giria, rasas išbraido, –
Išmigę akys į tamsią bauria.
Nebegirdėti guodžiančio aido,
Vilkais ir liūtais raganos staugia.

Slibinas šnypščia, raitos ant tako
Kvatojant laumėms pavyduolėms.
Kur laimės žiedas – nebeprasako
Svyrūnas beržas, nei drebulėlės.

Dvyliktai mušant, gaidžiams pragyduš,
Klykdamos šmėklos dingsta su vėju.
Vėrkia našlaitė girioj paklydus, –
Papartio žiedas ne jai žydėjo.

Jonas Minelga

PASIKALBĖJIMAS SU VYTENIU KRUKONIŲ

P.M. – Kaip tu jauteisi, kai klube, prasidėjo gaisras?

V.K. – Aš buvau truputį išsigandęs. Nežinojau, kodėl visi bėga į lauką. Mano mama rėkė: „Gaisras! Eik ir surask savo švarką!“

P.M. – Kur tu buvai, kai prasidėjo gaisras?

V.K. – Aš buvau trečiame aukšte.

P.M. – Ką galvojai, kai išėjai į lauką?

V.K. – Aš rūpinaisi, kad niekas nesusižeistų ir kad ugnies gaisrai greitai užgesintų gaisrą.

P.M. – Kaip manai, kodėl gaisras prasidėjo?

V.K. – Aš manau, kad kas nors netyčia su cigarete pradėjo gaisrą.

Pauliuskas Manumaitis, Bostono lit. m-los 5 sk. mokinyas. („Švilpukas“)

Pamanė kvailutė, kad brolis paskendo. Norėjo jį jau bėgti pranešti seserims, kad iš laivelio atsiliėjo:

– Paleisk mane į ežerą – į gimtuosius vandenius, aš tau pasakysiu, kur Bebenčiukas.

Kvailutė apsidairė, pasižvalgė po laivelį ir atrado brolio tinklą įsinarpliojusį (ilindusį) mažą žuvytę. Pasigailėjo jos kvailutė ir paleido į ežerą. Žuvytė po valandėlės išplaukė ir tarė:

(Bus daugiau)

VAIKAS IR MOTINA

Vaikas pavogė iš savo draugo mokykloje rašomąją lentelę ir parnešė motinai. Toji, užuot jį pabarusi, pagyrė. Antrą kartą pavogė apsiaustą ir jai parnešė. Motina jį dar labiau pagyrė. Taip, laikui bėgant, jau suaugęs jaunuolis ėmė vogti vis didesnius daiktus. Kartą bevogdamas ir pakliuvo: jį suėmė, surišo užpakaly rankas ir nuvedė pas budelį. Čia jį atlydėjo ir motina, mušdamasi į krūtinę. Staiga sūnus pasakė norįs jai ausį pašnibždėti. Motina greitai priėjo, o jis nutvėrė jai už ausies ir įkando. Kai moteriškė pradėjo jį kaltinti, kad jis nei dievų (pagonių), nei žmonių nebija, kad, tiek nusikaltimų pridaręs, dar ir savo motiną įžeidinėjęs sūnus atsakė:

– Jeigu tada, kai pirmą kartą pavogęs, tau parnešiau lentelę, būtų mane nuplūskusi, nebūčiau to susilaukęs: nevestu dabar manęs mirti.

Pasakėčia moko, kad reikia pranešti seserims, kad iš laivelio atsiliėjo:

– Paleisk mane į ežerą – į gimtuosius vandenius, aš tau pasakysiu, kur Bebenčiukas.

Kvailutė apsidairė, pasižvalgė po laivelį ir atrado brolio tinklą įsinarpliojusį (ilindusį) mažą žuvytę. Pasigailėjo jos kvailutė ir paleido į ežerą. Žuvytė po valandėlės išplaukė ir tarė:

(Bus daugiau)

GALVOSŪKIŲ SPRENDIMO GALUTINIAI DUOMENYS IR PREMIJOS

1. Vaiva Butmytė	895 tš.	\$86
2. Aidis Malinauskas	730 tš.	\$72
3. Lindrė Šilenaitė	635 tš.	\$62
4. Tomas Mikuckis	600 tš.	\$59
5. Aaron Crank	560 tš.	\$55
6. Lukas Gudinas	440 tš.	\$42
7. Domas Gudinas	425 tš.	\$40
8. Vytis Udras	255 tš.	\$24
9. Vincas Gudinas	205 tš.	\$19
10. Teresė Paškonytė	170 tš.	\$16
11. Lina Šeštokaite	80 tš.	\$ 7
12. Rima Šeštokaite	80 tš.	\$ 7
13. Laura Šeštokaite	80 tš.	\$ 7
14. Adelė Rožytė	50 tš.	\$ 4
15. Sigita Salikytė	15 tš.	0

Pagal tradiciją, kas nesurenka 50 taškų, tas negauna premijos. Premijoms 500 dol. gauta iš Lietuvių fondo, kurie, kaip matote, ir paskirstyti pagal surinktų taškų skaičių. Lietuvių fondas remia visus kultūrinius reikišnius, jūs irgi paremkite Lietuvių fondą, kai pradėsite užsidirbti pinigų. Dabar paraginkite tėvulus ir artimus pažįstamus, kad taptų Lietuvių fondo nariais.

Dėkoju jums už viso sezono darbą ir sąžiningai atliktus uždavinius. Galvosūkių naujas sezonas prasidės spalio mėnesį. Iki to laiko pailsėkite, praleiskite laiką gražiai, kultūringai lietuviškoje aplinkoje. Nepamirškite „Tėvynės žvaigždutės“ ir vasaros metu. Čia rasite pasakėlių, draugų rašinių ir šiek tiek nekonkursinių uždavinių. Smagių atostogų!

Redaktorius

PAGALVOKITE ATSAKYMAI

1. Pirmoji popieriaus dirbtuvė Lietuvoje buvo įkurta 1524 metais Vilniuje. Švėkšnoje nuo 1624 m. buvo gaminamas popierius trijų rūšių: geresnis – baltas, prastesnis – gelsvas ir vyniojamas. Per metus čia pagaminavo arti 750,000 lapų. Nuo 1630 m. Švėkšnos popierius buvo ženklinamas heraldiškais herbais. (L.E. 23-287, Boston, 1961 ir 30-210, Boston, 1964). 2. Erelis gali skristi 300 km, varna – 40 km ir gulbė 90 km greičiu per valandą. 3. Liūtas gali bėgti 80 km, dramblys – 40 km ir vilkas 45 km greičiu per valandą. 4. Mėlynasis ryklis gali plaukti 70 km, delfinas – 64 km ir pingvinas – 40 km greičiu per valandą. (The Cambridge Factfinder by D. Crystal, psl. 81, New York, 1993). 5. Pirmoji stiklo dirbtuvė Vilniuje buvo įkurta 1547 metais. Leidimas stiklo dirbtuvei prie Vilniaus statyti buvo išduotas 1551.X.8 (L.E. 28-520, Boston, 1963 ir Respublika Nr. 38, 12 psl., Vilnius, 1995).

PAGALVOKITE

1. Kuriame mieste susituokė dabartinio popiežiaus Jono Pauliaus II tėvai: Emilija Kacauskaitė ir Karolis Voityla? 2. Žinome, kad popiežiaus motina buvo lietuvaitė. Kurios tautybės buvo jo tėvas Karolis Voityla? 3. Iš kur yra kilęs žodis „vandu“? 4. Kada Walt Disney sukūrė „Mickey Mouse“? 5. Kaip ilgai egzistavo Berlyno Gėdos siena?

Atsiuntę kun. dr. E. Gerulis

RANKDARBIAI

Ponia Mikuzienė mus pamokė austi. Kiekvienas turėjo pats sugalvoti raštą. Buvo labai smagu. Vėl norėčiau austi.

Arius Elvikis, 5 būrelis